

KONTAKH

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 326 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 13 ΜΑΡΤΗ 2004

0.80 EYPΩ

■ Απλές σκέψεις

ΤΟ ΑΜΕΣΟ και πιο επιτακτικό καθήκον της κυβέρνησης Καραμανλή είναι η ολοκλήρωση των προετοιμασιών για την ομαλή διεξαγωγή των ολυμπιακών αγώνων τον Αύγουστο. Τα πράγματα, ως γνωστόν, δεν πάνε καθόλου καλά σ' αυτόν τον τομέα. Οι εργολάβοι έχουν φάει το καταπέτασμα αλλά καθυστερούν. Οι λόγοι ευνόητοι. Ξέρουν ότι υπάρχει μεγάλο ζάρι και περιμένουν να φάνε ακόμα περισσότερα την περίοδο της ολοκλήρωσης, στους τρεις-τέσσερις επόμενους μήνες.

Τί θα κάνει η κυβέρνηση της ΝΔ; Φυσικά και θα τους δώσει όσα ζητάνε για να ολοκληρώσουν τα έργα. Να τους καταγγείλει δεν τολμά, διότι δεν έχει τα χρονικά περιθώρια να ολοκληρώσει τα έργα με άλλο τρόπο. Βάλτε τώρα και αυτά που πρέπει να φάει η νέα εξουσία (διότι οι Πασόκοι δεν μοιράστηκαν τις μίζες, μόνο τους τις έφραγκον όλες) και θα πάρετε μια σαφέστερη εικόνα για το πόσο θα μας κοστίσουν αυτοί οι αγώνες.

■ Τη βόλεψαν

Ο Καρατζαφέρης έχει κάθε λόγο να αισθάνεται τρισευτυχισμένος, αφού ο ΛΑΟΣ κατάφερε να ξεπεράσει το 2% και να ατενίζει με αισιοδοξία τις ευρωεκλογές, στις οποίες η ψήφος είναι πιο χαλαρή και το εκλογικό σύστημα απλή αναλογική, σπάτε μπορεί να τοιμηθεί και ευρωβουλευτή.

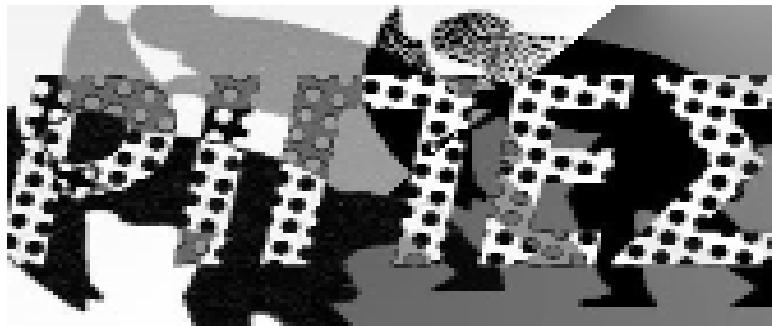
Ο Τσοβόλας δεν μπορεί να τρέφει τα ίδια συναίσθημα, αφού έχαισε σχεδόν μια ολόκληρη εκατοστιαία μονάδα (0,9% για την ακρίβεια) και δύσκολα μπορεί να θρέψει φιλοδοξίες για τις ευρωεκλογές.

Και ο ένας και ο άλλος, όμως, πρέπει να αισθάνονται ευχαριστημένοι επειδή ξεπέρασαν σχετικά άνετα το όριο του 1,5%, που τους επιτρέπει να πάρουν κρατική επιχορήγηση. Τζάμπα παραδόκι (από τη φορολογία που πληρώνει ο ελληνικός λαός), για να μπορούν να συντηρηθούν τα μαγαζιά για ένα χρονικό διάστημα ακόμα και να μπορούν οι αρχηγοί να κάνουν τα παζάρια τους. Ο μεν Καρατζαφέρης με τη ΝΔ (στο απότερο μέλλον), ο δε Τσοβόλας με τον Περισσό, άμεσα κιδίας. Αυτός τελικά ήταν ο μεγάλος τους στόχος.

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ «Κ»

● Ο Π.Π. 100 ευρώ

● Ενας Καραμανλής, ένας Παπαδέου, νάσου κι ένας Μητσοτάκης ●●● Η ιστορία επαναλαμβάνεται όχι ως φάρσα ●●● Δυστυχώς ●●● Κλαυδιμός και οδυρμός στα υπουργεία ●●● Τα λαμόγια μάζευαν τα πράγματα τους κι άλλα λαμόγια έφαχναν «κονέ» στη Ρηγιλλή για να πάρουν τη δέση τους ●●● Μπορεί να μην έχουμε Τσιτσιολίνα, έχουμε όμως ξανθιδιές ●●● Μπόλικες ξανθιδιές ●●● Και η ηδοποιούς άφδονους που μαζεύουν τις ψήφους λες και είναι χειροκρότημα σε δέατρο της Ιπποκράτους ●●● Κλείστηκαν στα σπίτια τους από τις 9 το βράδυ οι Πασόκοι ●●● Στελέχη έφαχναν και στελέχη δεν έβρισκαν οι υπεύθυνοι των τηλεοπτικών στούντιο ●●● Ελάχιστοι είχαν την ψυχή να βγουν στο γυαλί ●●● Αλαζόνες ακόμα και στην ήπα ●●● Απαξιώσαν να πουν δυο κουβέντες στον κόσμο που τους στήριξε, στον κόσμο που έτρεχε στις συγκεντρώσεις τους ●●●

Το ίδιο ισχύει και για τους Συνασπισμένους ●●● Χώμηκαν στην τρύπα τους και περίμεναν πότε το κοντέρ δα γράψει 3 ●●● Κι όταν έγραψε 3 και σιγουρεύτηκαν ότι δεν κατεβαίνει, βγήκε ο Κωνσταντόπουλος και γέλαγαν ακόμα και τ' αυτά του ●●● Ήταν σαν να λέγει: «μαλάκες, μας ψηφίσατε» ●●● Η είσοδος στη Βουλή ήταν ο μόνος στόχος, το άπαν ●●● Οι «δρόμοι» και τα υπόλοιπα ήταν εργαλεία για την επίτευξη του στόχου ●●● Η πιο ωραία μουσική αργά το πρωί της Δευτέρας ●●● Ο Κακαουνάκης να

αλυχτάει στον «Φλας» ●●● Και να τα χώνει σε όλους και περισσότερο στον Σημίτη ●●● Να τα χώνει και στους βαρόνους των ΜΜΕ, επειδή - όπως έλεγε - έφαγαν το καταπέτασμα και προεκλογικά εγκατέλειψαν το ΠΑΣΟΚ ●●● Δηλαδή τί περισσότερο έπρεπε να κάνουν; ●●● Εδώ ακόμα και η «Ελευθεροτυπία» μπήκε στο «σκληρό ροκ» της τελευταίας προεκλογικής εβδομάδας ●●● Κατατρώπινε τον Γ. Δρυ η Γκερέκου ●●● Οι Κερκυραίοι είχαν πάντα γούστο και τρέλα ●●● Και γιατί δα είναι χειρότερη;

◆ «Ο λαός δεν αφομοίωσε την επικοινωνιακή καταγήδω», είπε η Μαρία Δαμανάκη. Σωστά! Δεν καταφέραμε να τους πάσσουμε και πάλι Κώτους με τα διαφημιστικά μας τερτίπια! Αυτή η γυναίκα είναι θησαυρός. Διότι ανοίγει το στόμα της και της ξεφεύγουν κάπι αλήθειες που άλλοι συνάδελφοι της καταβάλλουν προσπάθεια για να κρύψουν. Προφανώς, ένας πιο προσεκτικός Πασόκος θα έλεγε ότι ο λαός δεν αφομοίωσε τη νέα πολιτική του Γιωργάκη, θέλοντας να κρύψει ότι αυτή η νέα πολιτική δεν είναι παρά ένα μάτσο από διαφημιστικά τρίκ, χωρίς καμιά ουσία.

◆ Μέγας νικητής των εκλογών ο Φώσκολος. Μετά τη Σελήνη, που επανεξέλεγκ, εκλέχτηκε και ο αστυνόμος Θεοχάρης, που έβαλε υποψηφιότητα για πρώτη φορά με τη ΝΔ! Δεν το σκέφτονται λίγο καλύτερα εκεί στο ΠΑΣΟΚ; Στις επόμενες εκλογές ας αναζητήσουν τον αθάνατο Κώστα Γκουστούνη και ας τον βάλουν υποψήφιο.

◆ Κάμπτοσι υρυπουργοί και πρωτοκλασάτοι Πασόκοι

βρέθηκαν εκτός Βουλής, όμως το μεγαλύτερο κάζο είναι αυτό του Γ. Δρυ. Διότι τον συνέτριψε η Γκερέκου. Οχτώ χρόνια στην κυβέρνηση, τέσσερα χρόνια στο υπουργείο Γεωργίας και έχασε από ένα «φυτό» (καλλωπιστικό έστω) της πολιτικής, που δεν είχε ξανανακατεύτει με τα κοινά. Φανταστείτε πόσο άχτι τον είχαν οι συμπατριώτες του Κερκυραίοι.

◆ Φασούλας και Τσουκάτος έμειναν εκτός Βουλής. Πάει, διαλύθηκε η κοινοβουλευτική ομάδα του προέδρου (μη ρωτήστε ποιου προέδρου, ένας είν' ο πρόεδρος Σωκράτης). Αντε ξανά-μανά απ' την αρχή, ρίξε χρήμα στον ένα, κά-

νε κρουαζιέρα με το κότερο τον άλλο, να ξαναφτιάξουμε κοινοβουλευτική ομάδα.

◆ Και ο «πολύ» Μπίστης εκτός Βουλής. Οι ψηφοφόροι δεν εκτίμησαν τον πολύ σημιτισμό που έγινε γιαργακισμός. Προτίμησαν καθαρόσαμε λύσεις και όχι ΑΕΚΑ.

Κατάλαβες τώρα, Μήτσο (Τσοβόλα), γιατί ο Παπαθεμελής δεν ήθελε συνεργασία με το ΔΗΚΚΙ; Διότι ο κοντός είναι γάτα. Το παζάρι με σένα ήταν μοχλός πίεσης για το παζάρι που έκανε παρασκηνιακά με τη ΝΔ. Το κόλπο έπιασε και ο Στελάρας είναι πάλι βουλευτής. Και βγήκε όντε με τις ψήφους του ευσεβούς εκκλησιάσματος.

◆ 2 υπουργοί και 10 υφυπουργοί έμειναν εκτός Βουλής στην οποία φηγουράρουν οι Ανδριανόπουλος, Μάνος, Ανδρουλάκη, Δαμανάκη, που πήραν έδρες χωρίς να χώσουν ούτε σταγόνα ιδρώτα. Σημάδι κι αυτό του «νέου ήθους» και της «συμμετοχικής δημοκρατίας» του Γιωργάκη.

◆ ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΣΤΟ ΔΗΚΚΙ ΣΤΗΝ Α' ΚΑΙ Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

– Τρεις υποψήφιοι του ΔΗΚΚΙ στην Α'

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Αν δεν είχε γίνει στροφή προς το παραδοσιακό ΠΑΣΟΚ, η διαφορά πιθανώς να ήταν μικρότερη.

Ανδρέας Ανδριανόπουλος

ΕΙΠΑΝ...ΕΓΡΑΨΑΝ...ΕΙΠΑΝ...

Η συνταξιοδότηση πρέπει να μετατραπεί από γεγονός σε διαδικασία, στο πλαίσιο της οποίας τα άτομα αποφασίζουν να μειώσουν σταδιακά τις ώρες απασχόλησής τους με την πάροδο του χρόνου. Η μερική συνταξιοδότηση είναι μια επιλογή που αξίζει περισσότερη προσοχή από αυτήν που συγκεντρώνει σήμερα. Το μέλημα δεν είναι μόνο να εξασφαλιστεί η παραμονή στην εργασία μεγαλύτερου μεριδίου απόμων που είναι σήμερα η λιλικής 55-64 ετών, αλλά και να ενισχυθεί η απασχολησιμότη-

μονοκαλλιέργεια όχι απλώς "μεγάλων προσδοκιών" αλλά υπερβολικών και ασύστωτων ελπίδων.

Η συστηματική μεσοπανεπιστηματική προϊστρατηγία της αυτοπάτησης ότι όλα τα χρονιζόντα προβλήματα είναι δυνατόν να θεραπευτούν εύκολα και σύντομα (και μάλιστα από τους κομματικούς οργανισμούς που υπήρχαν οι γεννήτορες αυτών των προβλημάτων) σωρεύει βεβαία ψήφους στις κάλπες, σωρεύει ωστόσο και εμπόδια για τον νικητή. Στην περίπτωση αυτή δεν είναι τα ίνειρα, τα συλλογικά όνειρα, εκείνα που θα θελήσουν να λάβουν εκδίκηση, αλ-

λά οι καλλιεργημένες μαζικές ψευδαισθήσεις.

Καθημερινή

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ! Η πρώτη αερολογία που εκτοξεύτηκε από την Εκάλη. Και επίσης αγαπητέ μου το "όλοι μαζί" υποκρύπτει την εξής παμπάλαιη λογική. Παιδιά, όλοι μαζί στην ίδια βάρκα βρισκόμαστε. Για να μη μπατάρει, να δουλεύετε περισσότερο, να τρώτε λιγότερο και να τραβάτε κουπή τοχύτερα. Οπως λέει και το ανέκδοτο "σκάσε και κολύμπα". Δηλαδή Ελληνίδες, Ελληνες, εργασία και σιωπή. Που πάει να πει, "εμείς" όλοι μαζί κι εσείς χώρια και υπομονή!

■ Ευχαριστημένοι από τη διάσωση

ΣΕ ΟΛΟ το φάσμα της «Αριστεράς» αισθάνονται ευχαριστημένοι γιατί κατάφεραν να διασωθούν. Ναι μεν δεν κατέγραψαν καμιά θεαματική άνοδο, αλλά δεν συντρίψτηκαν και από τις συμπληγάδες του δικοματισμού. Άλλωστε, δεν είχαν βάλει και τίποτα μεγάλους στόχους, οπότε δεν θα έχουν εσωτερική πίεση.

Στον Περισσό τα πράγματα είναι... χαλαρά. Δεν έπιασαν μεν το μαγικό 6%, που κάνει άλλη αίσθηση από το 5 και κάπι ψηλά, το πλησίσαν, όμως (5,89%) και κατέγραψαν μια άνοδο 6,7% σε σχέση με το προσστό τους του 2000 (5,52%). Αν ο ΣΥΝ δεν είχε μπει στη Βουλή, τώρα θα πανηγύριζαν, και πάλι όμως η ηγετική ομάδα δεν θα αντιμετωπίσει ιδιαίτερα προβλήματα, αφού μπορεί να καθησυχάζει το κομματικό ακροατήριο (που δεν είναι δα και τόσο ανήσυχο, όπως στο παρελθόν) με τη σχετική άνοδο στα αστικά κέντρα, όπου το 2000 αλλά και στις πρόσφατες δημοτικές νομαρχιακές εκλογές είχε καταγραφεί στασιμότητα και πτώση. Ούτε θα δεχτεί ιδιαίτερη πίεση στην κατεύθυνση της «ενότητας της Αριστεράς» ο Περισσός, αφού ο ΣΥΝ κάθε άλλο παρά να πανηγυρίζει για την τακτική του μπορεί.

Στην Κουμουνδούρου τους έφυγε και πάλι η ψυχή μέχρι να δουν το μαγικό 3% να καταγράφεται στα μόνιτορ της «Δέλτα Σίνγκιουλαρ» που βγάζει τα αποτελέσματα για λογαριασμό του υπουργείου Εσωτερικών. Εμφανίστηκαν χεσμένοι από τη χαρά τους στο Ζάππειο και τα πανηγύρια κράτησαν για δυο-τρεις μέρες, όμως η επόμενη μέρα (μετά τα πανηγύρια) τους βρίσκει σε βαθιά περισυλλογή. Διότι δεν είναι δυνατόν μια ζωή να πορεύονται μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας. Την επόμενη φορά το πιο πιθανό είναι ότι μερικές χιλιάδες ψηφοφόροι θα αποφασίσουν να μην τους ελεήσουν και τότε θα βρεθούν εκτός Βουλής. Διότι σαν κόμμα πιέζονται απ' όλες τις μπάντες. Πιέζονται από τα δεξιά από το ΠΑΣΟΚ και από τα αριστερά από τον Περισσό ο οποίος δείχνει ιδιαίτερη αντοχή και κάθεται άνετα σ' ένα μαξιλάρι του 5% κάτω από το οποίο δεν κατεβαίνει.

Αυτή τη φορά τον ΣΥΝ έσωσαν οι εξ αριστερών μεταγγίσεις (ΑΚΟΑ, ΔΕΑ, ΚΟΕ, Δίκτυο). Αν δεν υπήρχε η στήριξή τους, τότε οι προς το ΠΑΣΟΚ διαφροές, που αναμφίβολα υπήρξαν, θα τον αφρήνωνταν εκτός νυμφώνος. Ομως, αυτές οι μεταγγίσεις δεν ήταν ικανές για να δημιουργήσουν ρεύμα. Ήταν απλά το φιλί της ζωής σ' έναν ετοιμόθαντο ο οποίος εξακολουθεί να παραμένει βαριά άρρωστος. Κι αυτό θα απασχολήσει σίγουρα τις διάφορες φράξεις που συναπτοτελούν τον ΣΥΝ και τον ΣΥΡΙΖΑ.

Στη λεγόμενη έξωκοινοβουλευτική Αριστερά οι πολλοί χαμογελούν και λίγοι κλαίνε. ΜΕΡΑ και ΚΚΕ(μ-λ) τούμπησαν από 3.000 ψήφους επιπλέον, ενώ το ΣΕΚ (μετονομασθέν για τις ανάγκες των εκλογών σε «Αντικαπιταλιστική Συμμαχία») τούμπησε κάτι παραπάνω από 8.000 «κουκιά», που οπωαδήποτε το ικανοποιούν. Οριακά κάποιες ψήφοι διαμαρτυρίας πήγαν και προς αυτά τα λεγόμενα «μικρά κόμματα». Αντίθετα, το Μ-Λ ΚΚΕ έχασε 1000 ψήφους από αυτές που είχε πάρει μαζί με την Α/συνέχεια στις προηγούμενες εκλογές. Δεν πρέπει να παραλείψουμε να σημειώσουμε τη μεγάλη εκλογική νίκη της ΟΑΚΚΕ υπό την εμπνευσμένη καθοδήγηση του προέδρου Ζαφειρόπουλου. Οι 1.126 ψήφοι του 2000 έγιναν 2.090, αποτέλεσμα που συνιστά άνοδο κατά το εκπληκτικό ποσοστό του 86%. Ο αγώνας ενάντια στο ρωσόδουλο μπλοκ αναπτύσσεται και δυναμώνει...

■ ΠΑΣΟΚ και Γιωργάκης

Τώρα αρχίζουν τα δύσκολα

Εμείς δεν μπορούμε να θυμούμε άλλη εκλογική αναμέτρηση στην οποία ο αρχηγός του ενός από τα δύο κόμματα εξουσίας να κάνει δήλωση ότι έχασε στηριγμένος στα exit polls. Εμελε να το δούμε κι αυτό σε τούτη τη φαιδρή εκλογή. Ο Γιωργάκης βγήκε νωρίς-νωρίς, γύρω στις 9 το βράδυ, όταν τα αποτελέσματα σε επίπεδο επικράτειας δεν έφταναν ύστερα από 8%, και παραδέχτηκε ότι το ΠΑΣΟΚ έχασε. Δεν έκανε καμιά αναφορά στα αίτια της ήττας, ότε καν στην ανάγκη να ξεκινήσει μια συζήτηση γι' αυτά. Φρόντισε μόνο να βγάλει λάδι τον εαυτό του, λέγοντας ότι δεν υπήρχε επαρκής χρόνος για να περάσει στο λαό το μήνυμα της αλλαγής και της ανανέωσης. Υστερά, εξαφανίστηκε και ο ίδιος και οι πιο στενοί του συνεργάτες. Μαζί και η πλειοψηφία των ηγετικών στελεχών του ΠΑΣΟΚ, πλην ελάχιστων εξαιρέσεων, που ξεχώριζαν σαν τη μύγα μες στο γάλα. Από την «πλευρά Παπανδρέου» έμειναν μόνο η Δαμανάκη και ο Κουναλάκης να προσπαθούν να υπερασπιστούν μια όχι φρόντη υπόθεση με επιχειρήματα που προκαλούσαν γενική θυμηδία (το πως «περιποιήθηκε» ο Χάρρυ Κλουν τον Κουναλάκη είναι χαρακτηριστικό δεήγμα της κατάστασης που βρέθηκαν εκείνοι που προσπάθησαν να αποθεώσουν τον Γιωργάκη).

Η πρεμούρα του Γιωργάκη να κλείσει τον «φάκελο εκλογές» εκ μέρους του ΠΑΣΟΚ και να στείλει τα στελέχη του ήττηθεντος κόμματος για ύπνο είναι απολύτως εξηγήσιμη. Δεν ήθελαν καμιά συζήτηση για τα αίτια της ήττας. Γιατί αυτή η συζήτηση θα αποκάλυπτε όλες τις χαίρουσες πληγές του ΠΑΣΟΚ, τις οποίες ο Γιωργάκης καλείται να κλείσει στο ομέσως επόμενο χρονικό διάστημα. Η ίδια συζήτηση, επίσης, θα έθετε (και) τον Γιωργάκη με το επιτελείο του στο επίκεντρο της κριτικής, κάτι που θέλει να αποφύγει, για να συνεχίσει να κινείται με καθαρά μεσοιανικό τρόπο, όπως στην προεκλογική περίοδο. Είναι χαρακτηριστικό το ότι ο ίδιος έμεινε κλεισμένος στο σπίτι του και ολόκληρη τη Δευτέρα, ενώ στη Χαρ. Τρικούπη και στη Μαυρομιχάλη οι συσκεψεις έδιναν και έπαιρναν. Η «στρατηγική» είναι σαφής: να μείνει ο Γιωργάκης στο απυρόβλητο, σαν ελέω θεού μονάρχης, να μην αναζητηθούν από αυτόν ευθύνες για την ήττα. Αυτό, όμως, μόνο σαν όνειρο απαττόλο μπορεί να υπάρξει.

Παρά, την προσπάθεια του Γιωργάκη να κλείσει το «φάκελος εκλογές» σε ό,τι αφορά το ΠΑΣΟΚ, αυτός παρέμεινε ανοιχτός και στις πτηλεοπτικές συζητήσεις τη βραδιά των εκλογών και στη γενικότερη πολιτική συζήτηση την επόμενη μέρα. Τροφοδοτήθηκε από εμφανίσεις στελεχών του ΠΑΣΟΚ στα

πάνελ, από αναλύσεις δημοσιογράφων και πολιτικών αναλυτών, από off the record ενημερώσεις στελεχών προς «φίλους» δημοσιογράφους, από την εικόνα του πασοκικού τύπου την επαύριο της ήττας.

Ο Πάγκαλος δεν απέκλεισε συζήτηση ακόμα και για αλλαγή ηγεσίας και συζήτηση να φύγει από τα ηγετικά κλιμάκια του ΠΑΣΟΚ όποιος δεν έχει τίποτα να πει, φωτογραφίζοντας το «περιβάλλον Γιωργάκη». Ο Βενιζέλος χαρακτήρισε λάθος τη διεύρυνση προς τα δεξιά, χτυπώντας ευθέως τον Γιωργάκη. Ο Λαλιώτης υπερασπίστηκε την τακτική της τελευταίας εβδομάδας (το «σκληρό ροκ» με την προσπάθεια ενεργοποίησης αντιδεξιών αντανακλαστικών) και τα 'βαλε με τον Σημίτη που έκανε το πολιτικό λάθος να μην παραιτηθεί από τον Ιούνη, για να δώσει τον απαραίτητο χρόνο στο νέο αρχηγό. Τα ίδια έλεγαν και διάφορα παπαγαλάκια του Λαλιώτη, όπως ο γνωστός εκδότης life style περιοδικών Π. Κωστόπουλος που πέρασε απ' όλα τα τηλεοπτικά πάνελ. Ο Κουλούρης την έπεισε όγρια στον Ανδρουλάκη, ο οποίος για όλη την υπόλοιπη βραδιά εξαφανίστηκε από τα τηλεοπτικά πάνελ. Ο Μπένος χαρακτήρισε τον Γιωργάκη «μεταλλαγμένο προϊόν» που τις δύο τελευταίες εβδομάδες «δεν υπερασπίστηκε αισθητικά την εικόνα του», βάλλοντας έτοις ευθέως κατά του Λαλιώτη και της τακτικής του «σκληρού ροκ». Ο Γείτονας με τον Σκανδαλίδη δήλωσαν ότι η διεύρυνση δεν πέρασε στον κόσμο και δεν έγινε με το σωστό timing. Η «Αυριανή» την έπεισε ακόμα πιο όγρια στους Σημίτη-Χριστοδούλακη (με τον γνωστό τρόπο του Κουρή), ενώ τα ίδια υποστηρίζει και ο Κακαουνάκης, με πιο ήπιο στιλ («του λέγαμε ν' ανοίξει το πουγκί, αλλά αυτός δεν μας άκουγε»). Ο Μάνος με τον Ανδριανόπουλο δεν ξεμύτησαν από τα σπίτια τους. Ο Μάνος διένειμε μόνο μια δήλωση με την οποία δίνει συγχαρητήρια στη ΝΔ, ευχαριστώντας τον Γιωργάκη και εξέφραζε την ελπίδα ότι για την ήττα φταίει η προστήραση της πολιτικής της ΝΔ και δυνατή η συνεργασία της με την Καραμανλή. Οχι μόνο για τα λεγόμενα εθνικά θέματα (Κυπριακό, Ολυμπιαδά, σχέσεις με την ΕΕ), αλλά και για τα θέματα εσωτερικής πολιτικής. «Θα στηρίξουμε όλες τις κρίσιμες επιλογές», είπε χαρακτηριστικά ο Γιωργάκης το βράδυ των εκλογών.

Οι ίδιοι που την τελευταία προεκλογική εβδομάδα σήκωσαν τους τόνους της κινδυνολογίας για την «επάνοδο της δεξιάς», που θα καταργούσε «τις κατακτήσεις του ελληνικού λαού» τα ξέχασαν όλα μόλις επισημοποίησε η ήττα τους. Ξέχασαν και τη «Δεξιά» και το «φρεβανσισμό» και το «νεοφιλελευθερισμό» της και προανήγγειλαν μια «μη αντιπολίτευση». Τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ έλαβαν εντολή να ξέχασουν τον «λαϊκισμό» του 1990-93, όταν στήριζαν διάφορες κινητοποιήσεις στην πολιτική της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Η νέα «στρατηγική αντιπολίτευσης» του ΠΑΣΟΚ θα είναι «στρατηγική του ώριμου φρούτου». Δηλαδή, ίδια μ' αυτή που ακολούθησε η ΝΔ τα 7 χρόνια που βρίσκεται στην αντιπολίτευση. Ακόμα κι αν χρειαστεί να χάσουν κι άλλη εκλογική αναμέτρηση, όπως συνέβη με την υπό τον Κ. Καραμανλή ΝΔ.

Αυτή η «στρατηγική αντιπολίτευση» αποτελεί δέσμευσ

Μια επιβεβλημένη απάντηση στα παπαγαλάκια της αστερόεσσας

Ητρόσφατη αιματηρή επίθεση στην Καρμπάλα και τη Βαγδάτη, που κόστισε τη ζωή σε πάνω από 250 Ιρακινούς, προκάλεσε την ιερή αγανάκτηση των... πολιτισμών κονδυλοφόρων. Τώρα οι "εξτρεμιστές" χτυπούν και "δικούς τους" κι όχι μόνο "αθώα θύματα" του δυτικού πολιτισμού! Οι κονδυλοφόροι τώρα μπορούν να ξέρασουν όνειτα τη χολή τους, να ξεσπάσουν κραδαίνοντας τις φωτογραφίες με τα πτώματα, όχι γιατί ενδιαφέρονται γι' αυτά (ένα τσούρμο βάρβαροι είναι και οι νεκροί κατ' αυτούς), αλλά γιατί έτσι πιστεύουν ότι αποκτούν περισσότερα πλεονεκτήματα τα "επιχειρήματα τους" στον αγώνα κατά της "τρομοκρατίας", που οι "κύριοι" αυτοί δίνουν επόδια απ' το δικό τους πάστο.

Ισως να μη γράφαμε αυτό το σχόλιο αν δεν εξοργιζόμασταν με τα όσα διαβάσαμε στην "αδέσμευτη" και "προοδευτική" «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία» απ' τον κ. Νικόλα Βουλέλη (Ν.Β.) σχετικά με τις πρόσφατες επιθέσεις στο Ιράκ. Δεν θα μπορούσαν να βρουν καλύτερο κήρυκα των απόψεων τους οι προϊστάμενοι της Αμερικάνικης Πρεσβείας, αφού το όλο "ρεπορτάζ" είναι σα να βγαίνει κατευθείαν απ' τα ανακοινωθέντα της αμερικάνικης στρατιωτικής διοίκησης στο Ιράκ.

Τα αμφισβητούμενα παρουσιάζονται σαν γεγονότα. Οι επιθέσεις βαφτίζονται επιθέσεις αυτοκτονίας (αν και υπήρξαν πολλές διαφορετικές μαρτυρίες που κάνουν λόγο για επιθέσεις με ρουκέτες, πράγμα που αποσιωπάται σκόπιμα απ' τον Ν.Β.) και αναμασά το (και γαμώ τα επιχειρήματα) επιχείρημα της "μηδενιστικής όποιψης για την πρόληση χάρους ώστε να εξεγερθούν οι απανταχούς της γης μουσουλμάνοι". "Επιχειρήμα" που προβλήθηκε δεόντως απ' τους Αμερικάνους και που είναι τόσο "εξέκριφτο" όσο και γελοίο.

Ενάντια σε ποιόν άραγε θα μπορούσαν να εξεγερθούν οι απανταχούς της γης μουσουλμάνοι μ' αυτό τον τρόπο; Ενάντια στον... εαυτό τους; Κανείς απ' τους υποστηριχτές αυτού του "επιχειρήματος" δεν έχει απαντήσει έως τώρα. Αν η στόχευση των εμπινευστών αυτής της επίθεσης ήταν να πληγούν οι Αμερικάνοι (όπως σημειώνει ο κ. Ν.Β. αναπαράγοντας αμφίστητα τις δηλώσεις της αμερικάνικης στρατιωτικής ηγεσίας), είναι προφορές ότι κάτι τέτοιο ούτε με την πιο νοστηρή φαντασία δε μπορεί να επιτευχθεί. Το αποτέλεσμα είναι το αντίθετο, καθώς μια τέτοια πράξη τους καλεί να παίξουν επιδιαιτητικό ρόλο ενισχύοντας τα σύνορα, όπως τους κάλεσε ήδη ο γηγέτης των Σιιτών, Αλ-Σιστανί, την επαύριο της επίθεσης.

Το "επιχείρημα" (που μόλιστα παρουσιάζεται σαν "γεγονός"), ότι "η στρατηγική των τρομοκρατικών αυ-

τών οργανώσεων αποβλέπει να σπειρεί διχόνια ανάμεσα στους πλειοψηφούντες σίτες και τους σουνίτες, ώστε να επιδεινωθεί η κατάσταση και να καταστεί αδύνατο για τις ΗΠΑ να ελέγχουν το Ιράκ", θα μπορούσε να κερδίσει τον τίτλο της "παπάρας της χρονιάς", αλλά δεν αντέχει σε στοιχειώδη κριτική με βάση την πραγματικότητα. Κάτι τέτοιο δεν θα μπορούσε ποτέ να υπάρξει, τη στιγμή που όλες οι σουνιτικές οργανώσεις κατήγγειλαν τη σφαγή και σε καμία επίθεση (ούτε στην πρόσφατη ούτε σ' αυτή της Νατζάφ τον περασμένο Αύγουστο) δεν εμφανίστηκε καμία οργάνωση όχι να αναλάβει την ευθύνη αλλά να υπερασπιστεί έστω αυτή τη σφαγή. Ποια διχόνια θα μπορούσαν να σπείρουν οι εμπνευστές της σφαγής, ενάντια σε ποιόν; Στα φαντάσματα;

Απ' την άλλη μεριά, ποτέ στην ιστορία οι Αμερικάνοι δεν εγκατέλειψαν μια χώρα που ο πληθυσμός της αλληλοσπαρασσόταν, αντί να αντιστέκεται στους κατακτητές, ή λόγω του "χάρους" (έτσι γενικά κι αόριστα), αλλά όταν συνάντησαν ισχυρή αντίσταση στην κατοχή τους. Ετοιμήνεις και στο Βιετνάμ παλιότερα και στη Σομαλία πιο πρόσφατα. Κι αυτό το κατανοούν ακόμα και οι "ακραίοι σουνίτες ιδλαιμιστές" της Αλ-Κάιντα, που ταχύτατα έσπευσαν να καταγγείλουν την επίθεση σαν αμερικανική συνομωσία και να ξεκαθαρίσουν ότι «για να είναι ξεκαθαροί οι στόχοι μας στον καθένα, εμείς χτυπάμε τους Αμερικάνους Σταυροφόρους και τους συμμάχους τους και χτυπάμε την ιρακινή αστυνομία-μαριονέτα, την ουρά της Αμερικής και τη βέργα που η Αμερική χρησιμοποιεί για να χτυπήσει τους Μουτζαχεντίν στο Ιράκ. Χτυπάμε τα ανδρείκελα της Αμερικής στο αλλοδρησκο συμβούλιο, το αυτοαποκαλούμενο Κυβερνητικό Συμβούλιο, και όσους συνεργάζονται μ' αυτούς, τόσο Σουνίτες όσο και Σιίτες» (από το e-mail που στάλθηκε δυο μέρες μετά την επίθεση στην «Άλ Κουντς αλ Αράμπι» του Λονδίνου). Ο κ. Ν.Β. προτίμησε να αποκρύψει αυτή την επιστολή για να μην κόψει η σύντα της αμερικάνικης πρεσβείας. Ας είναι.

Ομως όλοι γνωρίζουν ότι συνομιώσεις γκεμπελικού τύπου μόνο οι κατακτητές θα μπορούσαν να στήσουν και έχουν την ανάλογη προστορία. Είναι γελοίο λοιπόν να τουτίζονται αυτές οι επιθέσεις με την επίθεση τους Δίδυμους Πύργους, που ακόμα κι όσοι διαφωνούν μ' αυτή δε μπορούν να αμφισβητήσουν την ξεκάθαρη στόχευση ενάντια στην ιμπεριαλιστική πολιτική των Αμερικάνων. Ο χαρακτήρας της προβοκάτσιας ισχύει ακόμα κι αν δεχτούμε ότι οι επιθέσεις ήταν πράγματι επιθέσεις αυτοκτονίας (κάτι που δεν αποδείχτηκε ποτέ). Σ' αυτή την υποθετική περίπτωση, δυο πράγματα θα πρέπει να θεωρούμε σί-

γουρα. Πρώτο, ότι αυτοί που οργάνωσαν τις επιθέσεις δεν ανήκουν σε καμία οργάνωση της ιρακινής αντίστασης. Αν ήταν έτσι, θα έπρεπε να είχαν ήδη αναλάβει την ευθύνη και να καλούσαν τους Σουνίτες να χτυπήσουν τους Σιίτες. Κάτι τέτοιο δεν έγινε ούτε μετά απ' τη σφαγή του περασμένου Αυγούστου στη Νατζάφ (που τα θύματα ήταν και τότε αποκλειστικά Ιρακινοί), ούτε τώρα, ούτε έχει γίνει σε καμία επίθεση αυτοκτονίας μέχρι σήμερα. Απ' όσο γνωρίζουμε όλες οι επιθέσεις αυτοκτονίας (τόσο ενάντια στα γραφεία του ΟΗΕ, όσο και στα γραφεία της ιορδανικής πρεσβείας, όσο και στο Ριάντ και την Ισταμπούλ) είχαν πολιτική κάλυψη ή απ' την Αλ-Κάιντα ή τις παραφυάδες της συνοδευόμενη με κάποια αιτιολόγηση της πράξης. Δεύτερο, ο βαθμός οργάνωσης των επιθέσεων είναι τέτοιος που απο-

κλείει την ύπαρξη μιας πορέας "τρελαμένων" σουνιτών που αποφάσισε να χτυπήσει μόνη της χωρίς ν' αφήσει ήχη (ούτε καν μια βιντεοκασέτα). Επομένως, το πιο πιθανό θα ήταν η στρατολόγηση κάποιων εντελών ανεγκέφαλων και πραγματικά ψυχοπαθών απ' τους κατακτητές, που όμως δεν θα μπορούσε ποτέ να αποτελέσει "τρομοκρατικό ρεύμα" (όπως θεωρείται η Αλ-Κάιντα ή οι Παλαιοτίνιοι Μάρτυρες).

Σε κάθε περίπτωση το μόνο που μένει είναι η προβοκάτσια. Μια προβοκάτσια που δεν έκαψε ούτε στο ελάχιστο την ιρακινή αντίσταση και την οργή των Ιρακινών ενάντια στους αμερικανοβρετανούς κατακτητές. Πρόγμα που αποδείχθηκε με την αντιμετώπιση των αμερικάνων γιατρών, που τους πήραν με τις πέτρες οι Ιρακινοί, όταν έσπευσαν να "βοηθήσουν" μετά τη σφαγή στη Βαγδάτη.

Τζίφος με το πετρέλαιο του Ιράκ

Ακόμα δεν έχει επιτευχθεί η προπολεμική παραγωγή πετρελαίου στο Ιράκ, παρά το γεγονός ότι η παραγωγή το Γενάρη την πλησίασε αρκετά, φτάνοντας στο 80% της παραγωγής του αντίστοιχου μήνα του 2003, όπως φαίνεται στον πίνακα 1, που προκύπτει απ' τα στοιχεία των μηνιαίων εκθέσεων της Διεθνούς Επιπροπής Ενέργειας.

Πάνω από δέκα μήνες μετά τη "νίκη" των Αμερικανοβρετανών, το ιρακινό πετρέλαιο ρέει λιγότερο απ' όσο έρεε την εποχή του εμπάργκο και

νεται στα βόρεια πεδία καθόσον οι τοπικές λειτουργίες διύλισης εξακολουθούν να διακόπτονται και οι πετρελαιογωγοί στο βορρά και το νότο παραμένουν επιρρεπείς σε διακοπές για λόγους ασφαλείας.

Είναι αυτές οι διακοπές που ανατρέπουν συνέχεια τους στόχους:

«Ο στόχος του Γενάρη για εξαγωγές 1.8 εκατομμύρια βαρέλια ημερησίων δεν επιτεύχθηκε. Οι εξαγωγές υπολείφθηκαν κατά 200 χιλ. βαρέλια την ημέρα εξαιτίας εκφράσεων σχεπιζόμενων με τις καιρικές συν-

«Πιστεύεται ότι ολοκληρώθηκαν οι επιδιορθώσεις μετά από προηγούμενες επιθέσεις σαμπτοτάζ, όμως η Συμμαχική Προσωρινή Διοίκηση ανάφερε στις αρχές του Φλεβάρη ότι οι συνεχιζόμενες επιθέσεις θα εμποδίσουν την επαναδραστηριοποίηση του για τουλάχιστον ακόμα ένα μήνα. Πετρελαϊκοί αξιωματούχοι ήταν ακόμα περισσότερο απασιόδοξοι, μιλώντας για ξεκίνημα πιθανότερα αργά το καλοκαίρι. Η αποστολή του αργού πετρελαίου του Κίρκου στο βορρά διαμέσου της στρατηγικής γραμμής (που τώρα λειτουργεί με το μισό της ικανότητάς της των 700-800 χιλ. βαρέλιων την ημέρα) αντιμετωπίζει παρόμοια προβλήματα και απαιτεί δυνατότητα αντλησης και αποθήκευσης σε εξαγωγικές εγκαταστάσεις του βορρά... Τα παλαιότερα σχέδια για επίτευξη παραγωγής 2.8 εκατ. βαρέλιων την ημέρα τον Απρίλη, συμπεριλαμβανομένων 700 χιλ. βαρέλιων την ημέρα απ' το βόρειο Κίρκου, φαίνονται τώρα υπερβολικά φιλόδοξα».

Η ιρακινή αντίσταση καταγράφει την πρώτη της

Δολοφόνησαν τον Αμπάς

Αφού τον συνέλαβαν παράνομα και τον έκλεισαν στη φυλακή για ένα περίπου χρόνο, με αποτέλεσμα να επιδεινωθεί σημαντικά η υγεία του, τον άφησαν να πεθάνει μη χορηγώντας του τα απαραίτητα φάρμακα για την καρδιά του. Ο λόγος για τον ήγετη του Παλαιστινιακού Απελευθερωτικού Μετώπου και πρώην μέλος της Κεντρικής Επιτροπής της PLO, Αμπάς Αμπάς, που πέθανε σε φυλακή της Βαγδάτης, σύμφωνα με ανακοινωθέν του Πενταγώνου της περασμένης Τρίτης 9 Μάρτη.

Μιλάμε, δηλαδή, για δολοφονία, όπως κατήγγειλε η οργάνωσή του, δείχνοντας ως αποκλειστικά υπεύθυνους τους Αμερικανούς. Ο Αμπάς βρίσκονταν στο στόχαστρο των σταυροφόρων της "αντιτρομοκρατίας", σαν κλασικός "τρομοκράτης" του παλαιστινιακού κινήματος αντίστασης. Έχει καταδικαστεί ερήμην από ιταλικό δικαστήριο ως υπεύθυνος για την επίθεση στο κρουαζιερόπλοιο Ακίλε Λάσιουρο το 1985 και έκτοτε ζούσε τα περισσότερα χρόνια στο Ιράκ, μέχρι τη σύλληψή του απ' τους Αμερικάνους στη Βαγδάτη τον περασμένο Απρίλιο. Αν και η σύλληψή του στιγματίστηκε ακόμα κι απ' την παλαιστινια-

κή ηγεσία και τον ίδιο τον Αραφάτ (που μετά θάνατο τον αποκάλεσε "Μάρτυρα του Αγώνα") σαν παράνομη, εφόσον αντιτίθονταν στις συμφωνίες του Οσλο -που απαγόρευαν τη σύλληψη μελών της PLO για πράξεις που τελέστηκαν πριν το 1993- το αυτί των ηγετών της "αντιτρομοκρατίας" δεν ίδρωσε καθόλου. Δείχνοντας για μια ακόμα φορά το αιμοσταγές τους πρόσωπο δολοφόνησαν τον Αμπάς, αν και το τελευταίο διάστημα φαίνεται να μην αποτελούσε απειλή γι' αυτούς (είχε φύγει απ' τη Λωρίδα της Γάζας, στο ξεκίνημα της νέας Ιντιφάντα, για το Ιράκ).

■ Ιράκ

Υπογράφτηκε το κατοχικό Σύνταγμα, αλλά λογαριάζουν χωρίς τον ξενοδόχο

Παρά τις αντιρρήσεις των Σιτών κληρικών, υπόγραφτηκε τη Δευτέρα το νέο προσωρινό Σύνταγμα του Ιράκ, που θα τεθεί σε ισχύ αμέσως μετά την παράδοση της "εξουσίας" στην ιρακινή μεταβατική κυβέρνηση στα τέλη του Ιούνη και θα αποτελέσει τον υπέρτατο νόμο του κράτους μέχρι την εκπόνηση μόνιμου Συντάγματος μετά τις εκλογές που χρονολογούνται όχι αργότερα απ' τις 31 Δεκεμβρίου του 2005. Σύμφωνα με το νέο Σύνταγμα, στις 30 Ιούνη θα διαλυθεί η "Προσωρινή Συμμορική Διοίκηση" των κατακτητών (τα στρατεύματα θα παραμείνουν) και θα σχηματιστεί ιρακινή μεταβατική κυβέρνηση μέχρι τη διεξαγωγή των εκλογών.

Δύο είναι τα ζητήματα

αγκάθια που προκάλεσαν την αντίδραση των σιτών κληρικών και πρώτα απ' όλα του "μετριοπαθούς" Αλ-Σιστανί που δήλωσε ότι το νέο Σύνταγμα δεν πρόκειται να αποκτήσει νομιμότητα μέχρι να επικυρωθεί από εικλεγμένη κυβέρνηση. Το πρώτο αγκάθι αφορά στην εξουσιοδότηση του Κυβερνητικού Συμβουλίου που διορίστηκε απ' τους Αμερικάνους να επιβάλει νόμους και να υπογράψει συμφωνίες με δεσμευτικό χαρακτήρα για οποιαδήποτε μελλοντική εκλεγμένη κυβέρνηση (χαζοί είναι οι Αμερικάνοι να μην καπαρώσουν τις πρώτες θέσεις στο πετρελαϊκό πλιάτσικο και την "ανοικοδόμηση" του Ιράκ); Το δεύτερο είναι το δικαίωμα βέτο που έχουν οποιεσδήποτε τρεις επαρχίες

της χώρας (φωτογραφίζονται οι τρεις κουρδικές επαρχίες στο βορρά), για οποιαδήποτε νόμο ακόμα κι αν αυτός υποστηρίζεται απ' την πλειοψηφία των Ιρακινών.

Παρά τις γκρίνες, όμως, οι Σιτές κληρικοί άναψαν το πράσινο φως για την υπερψήφιση του Συντάγματος τείνοντας χειρά βοηθείας στο κατοχικό καθεστώς και τους Κουΐσλινγκ του. Λογάριασαν όμως για μια ακόμα φορά χωρίς τον ξενοδόχο. Γιατί λίγο πριν την υπογραφή, μια ακόμα ρουκέτα έπεφτε σε αστυνομικό τμήμα της Βαγδάτης, ενώ μια μέρα πριν 10 ρουκέτες έπληξαν την περιοχή κοντά στο Αμερικανικό Κεντρικό Αρχηγείο στη Βαγδάτη. Η Ιρακινή Αντίσταση δεν έχει πει τον τελευταίο της λόγο.

■ Παλαιστίνη

Νέες συνομιλίες κάτω απ' τις κάνες των όπλων

Τη στιγμή που ανακοινώνοταν ότι ο πρωθυπουργός του Ισραήλ Αριέλ Σαρόν και ο πρωθυπουργός της Παλαιστινιακής Αρχής Αχμέντ Κορέι πρόκειται να συναντηθούν την ερχόμενη βδομάδα, σε μια προσπάθεια για άρση του αδιεξόδου στο Παλαιστινιακό, άλλη μια επιδρομή των Σιωνιστών λάμβανε χώρα στη Τζενίν, στη διάρκεια της οποίας δολοφονήθηκαν πέντε Παλαιστίνιοι μαχητές. Έχει προηγηθεί μεγάλη σφραγίδα σε δύο προσφυγικούς καταυλισμούς στη Λωρίδα της Γάζας, την Κυριακή τα ξημερώματα, με 15 Παλαιστίνιους νεκρούς (μεταξύ των οποίων κι ένα εππάχρονο παιδί) και πάνω από 80 τραυματίες, και αλλεπάλληλες επιδρομές

στη Λωρίδα της Γάζας και τη Δυτική Οχθή τις επόμενες μέρες.

Οι Σιωνιστές συνεχίζονται κανονικά το όργιο βίας και τρομοκρατίας, στοχεύοντας "λύσουν" μόνοι τους το πρόβλημα, ολοκληρώνοντας την κατασκευή του τείχους, και αποβλέποντας

στο να αποσυρθούν όσο πιο σύντομα γίνεται απ' τη μπαρούτα ποθήκη που ακούει στο όνομα Λωρίδα της Γάζας. Το κενό με την αποχώρηση του ισραηλινού στρατού (όποτε αυτή γίνει) δήλωσε ότι θα το καλύψει η Χαμάς (ίσως κατά τα πρότυπα της Χεζμπολά για τους Σιωνιστές όσο και για τα υπερπόντια αφεντικά τους. Ήδη, πληροφορίες αναφέρουν ότι η Παλαιστινιακή Αρχή δεν μπορεί να ελέγξει ούτε στοιχειωδώς την κατάσταση στην περιοχή. Ες αύριον τα σπουδαία, λοιπόν.

■ «Χιούμαν Ράιτς Γουότς»

Οξύτατη καταγγελία για τη συμπεριφορά των κατακτητών στο

Η «Χιούμαν Ράιτς Γουότς», μια αστική οργάνωση που κάθε άλλο παρά για επαναστατικότητα ή ακραίες θέσεις μπορεί να κατηγορηθεί, προχώρησε σε μια οξύτατη καταγγελία για τη συμπεριφορά των αμερικανικών και λοιπών κατακτητικών στρατευμάτων στο Αφγανιστάν. Σε έκθεση της, η οποία δεν ασχολείται καθόλου με το θέμα της νομιμότητας της κατοχής, καταγγέλλει βασινιστήρια κρατουμένων, φυλακίσεις χωρίς νομική προϋπόθεση και χρήση άσκοπης και υπερβολικής βίας, όπως το άνοιγμα πυρός σε κατοικημένες περιοχές από μοχητικά ελικόπτερα και αεροσκάφη. Οι κατοχικοί στρατιώτες βρίσκονται σχεδόν εξ ολοκλήρου εκτός πλαισίου του διεθνούς δικαίου, καταγγέλλει η οργάνωση. Οσο για τους βασανιστές, «η δίωξή τους μπορεί να μη γίνει ποτέ».

Πληρώνουν το τίμημα

ΤΗΝ ΟΡΑ που έκλεινε η ύλη της «Κ» (Πέμπτη βράδυ) καμιά οργάνωση δεν είχε αναλάβει την ευθύνη για τη βομβιστική επίθεση σε τρένα στη Μαδρίτη, που κόστισε τη ζωή σε πάνω από 180 ανθρώπους, ενώ προκάλεσε και εκατοντάδες τραυματισμούς (πολλούς σοβαρούς).

Η Ισπανική Κυβέρνηση έσπευσε να ανακοινώσει ότι πρόκειται για επίθεση της ΕΤΑ, της οργάνωσης που διεξάγει εδώ και δεκαετίες ένοπλο αγώνα για την απελευθέρωση της Χώρας των Βάσκων. Ομως η ΕΤΑ δεν μας έχει συνηθίσει σε τυφλά χτυπήματα που κατευθύνονται κατά αιμάχων. Οποτε έκανε βομβιστικές επιθέσεις ακολουθούσε την τακτική της προειδοποίησης. Τον περασμένο Δεκέμβρη είχε χτυπήσει τους ισπανικούς σιδηροδρόμους, φρόντισε όμως να το κάνει βράδυ, για να μην υπάρξουν θύματα από τον άμαχο πληθυσμό.

Η επίθεση ταριάζει περισσότερο σ' αυτή που έγινε στους διδυμους πύργους στη Νέα Υόρκη και πιο πρόσφατα στην Ισταμπούλ. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η Ισπανία είναι βασικός σύμμαχος των Αμερικάνων και των Βρετανών στην επίθεση κατά του Ιράκ.

Kai λοιπόν;

Τους μαύρισες. Τους τιμώρησες γκρεμίζοντάς τους από την κυβέρνηση και φέρνοντας πανηγυρικά τους άλλους, που είχε μαυρίσει το μάτι τους για εξουσία. Το ξέρουμε, κατά βάθος δεν πίστεψες στα παχιά προεκλογικά λόγια, ούτε στην ειλικρίνεια των πολιτικών που τα ξεστομίζουν. Ξέρουμε ότι εκείνο που κυριάρχησε πάνταν η οργή, η απέχθεια, η δίψα για εκδίκηση. Σου είχαν καθίσει στο λαιμό με την αλαζονεία τους, σε είχαν περιφρονήσει βαθύτατα, σε είχαν τσαλακώσει, σε είχαν πατίσει κάτω. Το έριξες, λοιπόν, δαγκωτό στους άλλους. Πιο πολύ στη ΝΔ, αλλά και λιγουλάκι στην ποικιλόχρωμη θεσμική Αριστερά, κοινοβουλευτική τε και εξωκοινοβουλευτική.

Μη μας πεις, όμως, ότι κάτω από την οργή, κάτω από τη δίψα για εικδίκηση, δεν σιγούκαιγε και η φλόγα της ελπίδας για κάτι καλύτερο. Για μια ανάσα έστω, μιας και τα προβλήματα έχουν γίνει βραχνάς και μια ανάσα σήμερα είναι σπουδαίο πράγμα. Ανθρώπινο είναι κι αυτό. το καταλαβαίνουμε.

Τώρα, όμως, που το πανηγύρι τέλειωσε, τώρα που «κοιμίθηκες κυρίαρχος λαός και ξύπνησες πάλι Μήτσος», όπως εύστοχα έγραψε ο ΚΥΡ, είναι μάλλον καιρός ν' αρχίσεις να κάνεις άλλους λογαριασμούς, πριν έρθει ο... λογαριασμός της εξουσίας, που είναι πάντα πλησιάζεις άμα τη ειμφανίσει.

Τους μαύρισες, τους τιμώρησες, τους εκδικήθηκες, έβγαλες το όχτι σου. Και λοιπόν; Τους είδες στις τελετές παράδοσης και παραλαβής; Ξέχασαν το προεκλογικό υβρεολόγιο, ξέχασαν τις «τεράστιες πολιτικές διαφορές», ξέχασαν τις δραματικές προειδοποιήσεις και άρχισαν τα σταυροφίλημα, τους επαίνους οι μεν προς τους δε, τις υποσχέσεις των νέων ότι θα συνεχίσουν το έργο των παλιών και τις παραινέσεις των παλιών να εργαστούν με ζέστη για το καλό του τόπου.

Δεν πιστεύουμε να τρέφεις καμιά αμφιβολία για το τι εννοούν όταν λένε «το καλό του τόπου». Εννοούν το καλό μιας χούφτας καπιταλιστικών παράσιτων που θησαυρίζουν λεπλατώντας τον τόπο και τους ανθρώπους της δουλειάς. Σαν συγκοινωνούντα δοχεία είμαστε συνδεδεμένοι εμείς μ' αυτούς. Εμείς παράγουμε, αυτοί θησαυρίζουν. Εμείς στερούμαστε, αυτοί ζουν μες στη χλιδή και τη σπατάλη. Ο, τι χάνουμε εμείς το κερδίζουν αυτοί και αντιστρόφως.

Το πανηγύρι τέλειωσε. Για μια ακόμη φορά έγινε το δικό τους. Ο κοινοβουλευτισμός θριάμβευσε. Η συντριπτική πλειοψηφία προσπίλθε στις κάλπες και επέλεξε κάτι από την πολύχρωμη βεντάλια που της επιδείχτηκε. Τώρα, λοιπόν, αντιμέτωποι με τα προβλήματα, αντιμέτωποι με τη φτώχεια, την ανεργία, την ηθική παρακμή, την καταστολή, ας σκεφτούμε τί έχουμε κερδίσει τόσα χρόνια που ψηφίζουμε πότε τον ένα και πότε τον άλλο, με την ελπίδα ότι κάτι υποσεί ν' αλλάξει.

Ολα αλλάζουνε κι όλα τα ίδια μένουν. Ή μάλλον δεν μένουν τα ίδια, αλλά γίνονται χειρότερα. Ξέρεις γιατί; Γιατί ακόμα εξακολουθούμε να αναζητούμε ξένα δεκανίκια για να περπατήσουμε. Γιατί ακόμα δεν συνειδητοποιήσαμε πώς πρέπει να πατήσουμε γερά στα δικά μας πόδια, να δοκιμάσουμε το δικό μας βηματισμό. Μόνο τότε, όταν θ' ακούσουμε τη γη να τρίζει, θ' αρχίσει να φέγγει πάλι η ελπίδα.

■ Παλιά τους τέχνη

Το κόλπο του παλιού ΠΑΣΟΚ έβαλε στο τραπέζι ο Ακης: Κάνουμε την αυτοκριτική μας και επιστρέφουμε στο λαϊκισμό. Βήμα πρώτο: «Δεν ανταποκριθήκαμε στις δίκαιες προσδοκίες του ελληνικού λαού, δημιουργήσαμε ισχυρή Ελλάδα, αλλά όχι ισχυρούς Ελληνες». Βήμα δεύτερο: «Από σήμερα θα ακολουθήσουμε αισυμβίβαστη τακτική υπέρ των λαϊκών συμφερόντων και κατακτήσεων».

Το κόλπο ήταν καλό τη δεκαετία του '80. Σήμερα δεν πιάνει, όπως απέδειξε και το εκλογικό αποτέλεσμα. Το παιχνίδι την τελευταία βδομάδα και ο κόσμος κατάλαβε την κοροϊδία και σας μαύρισε ακόμα περισσότερο. Υστερα, τον ρώπησες τον Γιωργάκη αν δέλει «ασυμβίβαστη τακτική υπέρ των λαϊκών αυμφερόντων»:

■ Kótecs

Είδατε κανένα από τους στενούς συνεργάτες του Γ. Παπανδρέου να υμμετέχει στα τηλεοπτικά πάνελ το βράδυ της Κυριακής; Σαν τις κότες πήγαν νωρίς-νωρίς για ύπνο. Ακόμα και η Διαμαντοπούλου, η οποία ήταν το δεύτερο πιο προβεβλημένο πρόσωπο, μετά τον Γιωργάκη, και που λόγω αρμοδιότητας (υπεύθυνη για την ενημέρωση κατά την προεκλογική περίοδο) δα ἐπρεπε να γυρίσει δόλους τους τηλεοπτικούς σταδιμούς για να παρουσιάσει τις απόψεις της ηγεσίας Γιωργάκη στον ελληνικό λαό. Άλαζονεία; Σίγουρα ναι. Ομως και κάτι άλλο. Φόβος. Φόβος για το μετεκλογικό σκηνικό στο ΠΑΣΟΚ. Φόβος μην πάδουν όλοι μαζί αυ-

τό που έπαθε ο Άνδρουλάκης από τον Κουλούρη. Κλείστηκαν στα σπίτια τους, σε συνεννόηση με τον αρχιγό, μέχρι να περάσει η πρώτη μπόρα και να δουν πώς θα χειριστούν το εσωκομματικό τοπίο. Γιατί στρατηγική και γι' αυτό δεν έχουν, όπως δεν είχαν και για τις εκλογές.

■ Τρικυμία

Εχουν πάδει χοντρή πλάκα και οι Πασόκοι και οι πιο πονηροί δεν μιλάνε καθόλου. Δεν κάνουν εκπιμήσεις. Γιατί οι εκπιμήσεις που δα κάνουν συναρτώνται άμεσα και με το εσωκομματικό παιχνίδι που δα ξεκινήσει. Ορισμένοι, όμως, βιάζονται και αποκαλύπτουν την τρικυμία που έχουν μέσα στο κρανίο τους. Σαν τον Χυτήρη που πέταξε τη μπηχτή ότι για την ήττα φταίει

ρει να εξηγηθεί οιαφο

Ακουγα στα τηλεοπτικά πάνελ το βράδυ της Κυριακής τους εκπροσώπους της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ (όσους είχαν τα κότσια να εμφανιστούν), αλλά και τους περισσότερους από τους παρευρισκόμενους δημοσιογράφους να κατακεραυνώνουν τους εκπροσώπους του Περισσού και του ΣΥΝ, κάθε φορά που αυτοί έκαναν λόγο στο σύστημα του δικομματισμού. Ο δικομματισμός -έλεγαν- είναι επιλογή του ελληνικού λαού, που δέλει σταδερές κυβερνήσεις, γι' αυτό ψηφίζει τα δυο μεγάλα κόμματα σε τέτοια ποσοστά.

Για σταδείτε, ρε μάγκες, για-
τί έχουν και οι προκλήσεις τα
όριά τους. Θα δικαιούσασταν
να το πείτε αυτό αν εφαρμο-
ζόταν ως εκλογικό σύστημα
η απλή αναλογική. Ομως η
ενισχυμένη, που εφαρμόζε-
ται παγίως, λειτουργεί εκβια-
στικά στους ψηφοφόρους και
δίνει το δικαίωμα στα δυο
μεγάλα κόμματα να δου-
λεύουν τη δεωρία της χαμέ-
νης ψήφου. Αν ίσχει η απλή
αναλογική, τότε το εκλογι-

■ Ιδεολογίατα

Τώρα που οι εκλογές τελείωσαν και το αποτέλεσμα μας είναι γνωστό και στα ποσοτικά και στα ποιοτικά του μεγέθη, καλό είναι να δυμηθούμε και μερικά ιδεολογήματα που κυριάρχησαν στην προεκλογική περίοδο επενδυμένα εν πολλοίς με τα αποτελέσματα διάφορων δημοσκοπέσεων.

Παρά σιγφόρων ομηροδικοπήσεων.
Οπως το ιδεολόγημα του «καταληλότερου» πρω-
δυπουργού που το δουλεύουν τόσο πολύ οι δημο-
σιόποι και το βάζουν στην ίδια μοίρα με την «τρό-
θεση ψήφου». Αυτό βολεύει το εκάστοτε κυβερνη-
τικό κόμμα, που είναι λογικό να υφίσταται φδορά.
Το ΠΑΣΟΚ, μπουκώνοντας ως κυβέρνηση με μπό-
λικο παραδάκι τις εταιρίες δημοσιοκρήσεων, κατά-
φερε να πρωθείσει αυτόν τον προεκλογικό δείκτη
στην πρώτη γραμμή, ενώ αποδεδειγμένα δεν έχει
καμιά ιδιαίτερη σημασία παρά μόνο για ελάχιστες
ώρες, όπως η Αγγλία και οι ΗΠΑ.

Σε αυτή την εκλογική αναμέτρηση, που έπαιξε με-
άλο ρόλο το life style, επινοήθηκε και το ιδεολό-
γημα της ήλικιακής διαίρεσης των ψηφοφόρων, η
ποία εμφανίστηκε σαν ο διάδοχος της ταξικής
αίρεσης της κοινωνίας. Υποτίθεται, λοιπόν, πως
νέοι δεν μετράνε την ανεργία, την ανασφάλεια,
ν αβεβαιότητα για το μέλλον, αλλά τα life style
νύματα στα οποία ειδικεύονταν ο Γιωργάκης και
επιτελείο του. Τί έδειξαν οι μετρήσεις των exit
lls; Οτι τίποτα απ' όλα όσα μας βομβάρδιζαν από
αρχές του χρόνου δεν ίσχυσε. Η ΝΔ πέρα-

λη πλειοψηφία και στους νέους ψηφοφόρους. Ας μη καταπίνουμε, λοιπόν, αυτά που μας σερ-
ουν στις προεκλογικές περιόδους. Ας προσπα-
τήμε να κάνουμε πολιτική ανάλυση.

που έχουν στο πολιτικό σύστημα και το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να διατηρούν αυτή τη δέση και να την ψιλοβελτιώνουν. Τίποτ' άλλο.

■ Γέφυρες

Επαιρενες το «Βήμα της Κυριακής» την ώρα που οι ψηφοφόροι μόλις είχαν αρχίσει να προσέρχονται στις κάλπες. Ανοιγες στην τελευταία σελίδα, εκεί που υπάρχουν τα παραπολιτικά σχόλια με τα οποία στέλνονται μηνύματα προς διάφορους αποδέκτες. Και τί διάβαζες; Ενα σχόλιο που αναφερόταν στα προβλήματα που θα αντιμετωπίσει ο Γιωργάκης **μετά την ήττα** και τρία σχόλια που αναφέρονταν στα προβλήματα που θα αντιμετωπίσει ο Καραμανλής **μετά τη νίκη**. Κάπως έτσι ρίχνει τις γέφυρες το συγκρότημα Λαμπράκη. Προεξοφλώντας, πριν ακόμη αρχίσει η ψηφοφορία, ότι νικητής θα είναι ο Καραμανλής.

Τα ίδια και το συγκρότημα Τεγέπουλου με την κυριακάτικη έκδοσή του να εγκαταλείπει εντελώς τη διλημματολογία των προηγούμενων ημερών και να κυκλοφορεί με τίτλο «Έιμαι ένας φτωχός και όχι μόνος δημοκράτης». Μήνυμα που ερμηνεύεται σαφώς: «Ψηφίστε όποιο κόμμα του δημοκρατικού κοινωνιούλευτικού φάσματος δέλετε, εμείς δεν σας βάζουμε διλήμματα». Το κλείσιμο του ματιού προς τη ΝΔ ήταν κάτι παραπάνω από φανερό.

■ Ερώτημα αφελούς

Τώρα που ο Περισσός ενίσχυσε κάπως το εκλογικό του ποσοστό και εξέλεξε έναν επιπλέον βουλευτή, σε σχέση με το 2000, θα πάνε καλύτερα οι λαϊκοί αγώνες; Θα παρακαλούσαμε να έχουμε μια απάντηση επί του ερωτήματος αυτού. Αν η απάντηση είναι αρνητική -όπως εικάζουμε- δα παρακαλούσαμε να μας ενημερώσουν ποιος είναι ο κρίσιμος αριθμός βουλευτών που θα επιτρέψει να πάνε καλύτερα οι αγώνες.

■ Θα μείνουν με την απορία

Με τη μεγάλη απορία στο στόμα βρίσκονται οι Πασόκοι: αν είχαμε πάει στις εκλογές με τον Σημίτη με πόσο δα χάναμε; Διαβάστε τα γκάλοπ παιδιά και δα καταλάβετε. Με την ίδια διαφορά δα χάνατε. Ισως με ελαφρώς μικρότερη. Γιατί ο Σημίτης δα πήγαινε στις εκλογές με μια στάνταρ ταχτική (ισχυρή Ελλάδα - μεγάλα έργα - ελπίδα για το μέλλον), χωρίς να αλλάζει ταχτική κάθε δρομάδα. Αν μη τι άλλο, δεν δα έδειχνε τόσο φανερά στον κόσμο ότι προσπαθεί να τον κοροϊδέψει, όπως έκανε ο Γιωργάκης.

■ Κούραση από τί;

«Κούρασε» το ΠΑΣΟΚ επαναλαμβάνουν διαρκώς οι Πασόκοι. Για σταδείτε, ρε λεβέντες, γιατί δα μας τρελάνετε. Τί κούρασε, η παρουσία σας ή η πολιτική σας; Γιατί αν η πολιτική σας ήταν τέοια που να εξυπρετεί, στοιχειωδώς έστω, τα λαϊκά συμφέροντα, αν δεν ήταν μια πολιτική προκλητικά στο πλευρό του μεγάλου κεφάλαιου, πολιτική εξυπρέτησης και των πιο «αιμοβόρων» απαιτήσεων των καπιταλιστών, δεν δα «κούραζε» κανένα. Ο λαός δα σας έβλεπε σαν δικούς του ανδρώπους. Αφήστε, λοιπόν, τις παπαριές περί κούρασης και αν έχετε τα κότσια μπείτε σε συζήτηση για την πολιτική που ακολουθήσατε. Αυτό, όμως, το φοβάσται και η ΝΔ, γιατί έχει την ίδια πολιτική. Προτιμά κι αυτή (όπως και τα μεγάλα αφεντικά του τόπου) η συζήτηση να γίνεται πάνω σε ιδεολογήματα και όχι πάνω σε όψεις -έστω- της πρακτικής πολιτικής.

■ Μικρή η πίτα, πολλοί οι ΣΥΝδαιτημόνες

Προβλήματα με την κατανομή των εδρών φαίνεται να έχει ο ΣΥΡΙΖΑ. Προβλήματα που άρχιζαν ήδη να επισκιάζουν τα χαμόγελα για την είσοδο στη Βουλή και την οριακή άνοδο των ψήφων. Ο Μπανιάς είχε την υπόσχεση ότι δα είναι στη Βουλή, ως εκπρόσωπος της ΑΚΟΑ που στήριξε τον ΣΥΝ και το 2000 και το 2004. Ελα, όμως, που πρώτη σε σταυρούς στην Α' Αδήνας είναι η Φιλίνη, που δύσκολα δα παραιτηθεί! Και τί δα γίνει με τον Παπαγιαννάκη, εκπρόσωπο της «ανανεωτικής» τάσης, που δεν εκλέγεται στη Β' Αδήνας; Θα δεχτεί κάποιος εκ των Αλαβάνου, Κουβέλη, Δραγασάκη να παραιτηθεί; Κομματάκι δύσκολο. Αν καταλήξουν να βολέψουν τον Παπαγιαννάκη με μια ακόμη δημητία στην ευρωβουλή, δα λύσουν αυτό το πρόβλημα. Τί δα κάνει, όμως, ο Κωνσταντόπουλος με τη δική του έδρα; Θα την πάρει από τη Θεσσαλονίκη αφήνοντας έξω την Ξηροτύρη ή από την Α' Αδήνας αφήνοντας έξω Φιλίνη και Μπανιά; Τέτοια προβλήματα δημιουργούνται

Από το βράδυ κιόλας των εκλογών, οι Πασόκοι (από τους λίγους που τολμήσαν να βγουν στα κανάλια) άρχισαν να πιπίλανε την καραμέλα της συντηρητικής στροφής της κοινωνίας, που καταγράφηκε στο εκλογικό αποτέλεσμα. Αυτό ήταν ένα πρώτης τάξης άλλοθι: δε φταίμε τόσο εμείς και η πολιτική μας όσο ο κόσμος που έκανε συντηρητική στροφή. Γί' αυτό και εμείς τουλάχιστον δεν δώσαμε σημασία στους ισχυρισμούς τους, που συνιστούν ένα ιδεολόγημα.

Είδαμε, όμως, το ίδιο ιδεολόγημα να επαναλαμβάνεται και από αριστερά (με τη σχετικότητα του όρου). Διαβάσαμε, για παράδειγμα, σε πολιτική στήλη του «Ριζοσπάστη» τα εξής εκπληκτικά: «Το μεγαλύτερο «κατόρθωμα» του ΠΑΣΟΚ, μετά από τόσα χρόνια καπτηλαίας οραμάτων, υπονόμευσης εννοιών, συκοφάντησης ιδεών, είναι ότι «πέτυχε» τη συντηρητική στροφή μεγάλου μέρους του εκλογικού σώματος, που αντικατοπτρίστηκε στις προχετονές εκλογές με μια από τις «δεξιότερες» μεταποτίσεις του πολιτικού εκκρεμούς που έχει γνωρίσει

αντικαταστήσει με τον «εκσυγχρονισμό». Και από την όλη, σημασία δεν έχει η όποια ρητορική αλλά η πολιτική που οικολουθείται και η σχέση των ψηφοφόρων μ' αυτή την πολιτική. Αυτή η σχέση ψηφοφόρων-ΠΑΣΟΚ εδώ και αρκετά χρόνια έχει γίνει κοθαρά πελαστειακή και δεν στηρίζεται σε (κάλπικα έστω) οράματα.

Οι εκλογές, στην καλύτερη περίπτωση, μπορεί να αποτελούν δείκτη ωριμότητας της εργατικής τάξης, ελεγε ο Μαρξ. Οι εκλογές, όμως, δεν είναι ο μοναδικός δείκτης ωριμότητας της εργατικής τάξης. Ούτε ο βασικότερος. Για παράδειγμα, ένας δείκτης που μετρά τις εργατώριες που χάθηκαν από απεργιακές κινητοποιήσεις μπορεί να είναι πολύ σημαντικότερος από αυτή την άποψη. Ενας άλλος δείκτης που θα μετρούσε τις μαχητικές ενέργειες και τις συγκρούσεις με την Αστυνομία του καθεστώτος θα ήταν επίσης πολύ σημαντικότερος από το εκλογικό αποτέλεσμα. Ισως να μη χρειαζόμαστον καθόλου το εκλογικό αποτέλεσμα, αν μετρούσαμε καλά τις κοινωνικές διεργασίες και συμπεριφορές. Για-

αφιονισμένοι δεξιοί. Κι όμως, αυτή η ξεφτιλισμένη κυβέρνηση Σημίτη κατάφερε να τάρει -έστω και οριακά- τις εκλογές του 1996. Με τη ΝΔ να φτάνει σε απόσταση αναπνοής και την καθεστωτική Αριστερά να συρρικνώνεται σε ποσοστά απόλυτης μιζέριας.

Γιατί δεν μίλησε κανείς τότε για συντηρητική στροφή της κοινωνίας; Γιατί το ιδεολόγημα ανακαλύφτηκε τώρα που κέρδισε πανηγυρικά η ΝΔ; Αν απομακρυνθούμε από ιστορικές αναφορές και μείνουμε στην εικόνα που εμφάνισαν τα δυο κόμματα έξουσίας και αν δεχτούμε -ως υπόθεση εργασίας- το εν τοις πράγμασι πλαστό δίλημμα «συντηρητη-πρόοδος», τότε στον πρώτο πόλο θα πρέπει να τοποθετήσουμε το ΠΑΣΟΚ και στο δεύτερο τη ΝΔ, που τόσα χρόνια στην αντιπολίτευση

Υπάρχει συντηρητική στροφή;

η χώρα... Αν εξαιρέσει κανείς σπηλιές πολιτικής κρίσης (όπως το '74 και το '89-'90) ποτέ η λεγόμενη «συντηρητική παράταξη» δεν είχε τέτοιες εκλογικές επιδόσεις, στα μεταπολιτευτικά τουλάχιστον χρόνια».

Το επιχείρημα, βέβαια, θα μπορούσε να επιστραφεί πληρωμένο: το 1989-90 ήταν ο ενιαίος τότε Συνασπισμός, με βασική του συνιστώσα τον Περισσό που έκανε το «κατόρθωμα» να νομιμοποιήσει κοινωνικά τον Μητσοτάκη και να τον οδηγήσει στην εξουσία, αρχικά με τη μορφή συμμαχικής κυβέρνησης και στη συνέχεια μόνο του. Ομως το θέμα μας δεν είναι αυτό. Το θέμα μας είναι το ιδεολόγημα της συντηρητικής στροφής της κοινωνίας. Πώς είναι δυνατόν ο Περισσός να εγκαλεί το ΠΑΣΟΚ ότι συνέτεινε σ' αυτό, όταν υποτίθεται πως μια από τις βασικές του θέσεις είναι πως ΠΑΣΟΚ και ΝΔ δεν έχουν καμία διαφορά; Γιατί σηματοδοτεί συντηρητική στροφή η υπερψήφιση της ΝΔ και δεν θα ήταν συντηρητική στροφή η υπερψήφιση του ΠΑΣΟΚ; Ειδικά του σημερινού ΠΑΣΟΚ, έτσι όπως εμφανίζεται ξεπουλιασμένο από την παραδοσιακή συσταλητική μορφή που έχει σηματοδοτήσει το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία το 1993. Οι προθέσεις φράνηκαν από τις μέρες των Παπανδρέου-Γεννηματά ακόμα. Με τον Σημίτη έγιναν πιο καθαρές, καθώς πετάχτηκε στα σκουπίδια η παλιά πασοκική ρητορική και υπό το ιδεολόγημα του «εκσυγχρονισμού» εφαρμόστηκε μια καθαρά υεοφιλεύθερη πολιτική σε όλους τους τομείς. Ακόμα και στον τομέα της κρατικής καταστολής, στον οποίο παλιότερα το ΠΑΣΟΚ ήταν σχετικά προσεκτικό, επειδή η καταστολή θεωρούνταν επιλογή της «Δεξιάς», οι «εκσυγχρονιστές» πετάχτηκαν τη μάσκα και πολιτεύθηκαν σα

φρόντισε να εξωραΐσει τη μουτσούνα της και να εμφανίζεται ως ένα μετριοπαθές, κεντρώο κόμμα

Κυβερνητική εναλλαγή με τυπ

Δεν έκρυψε εκπλήξεις το Δεκλογικό αποτέλεσμα της 7ης του Μάρτη. Μπορεί να εξεπληξεί κάπως η διαφορά ανάμεσα στη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, όμως η έκπληξη προέρχεται περισσότερο από τη διαφορά των 6 και 7 μονάδων, που έδιναν τα exit polls και δημιούργησε τις πρώτες εντυπώσεις. Η τελική διαφορά περιορίστηκε κάτω από τις 5 μονάδες, αλλά αυτό λίγοι το θυ-

μούνται. Είναι μια διαφορά που είχε φανεί ως τάση από τα κυλιόμενα γκάλοπ των τριών τελευταίων προεκλογικών ημερών, τα οποία κυριαρχούσαν στα δημοσιογραφικά γραφεία (ως πραγματικότητα και όχι ως φήμη).

Βεβαίως, στους Πασόκους δεν άρεσε καθόλου αυτή η διαφορά. Μέχρι και την τελευταία στιγμή είχαν την κρυφή ελπίδα, ότι μπορεί να περιό-

ριζαν τη διαφορά στις 2,5 με 3 μονάδες. Από όποιη εντυπώσεων αυτό θα ήταν κάτι σαφώς καλύτερο. Δεν τα κατάφεραν, όμως, και έτσι το τελικό αποτέλεσμα καταγράφηκε σαν πανωλεθρία και στη συνειδηση του ελληνικού λαού και στα δικά τους τα μυαλά. Ισως τότε να συνειδητοποίησαν ότι στη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου έκαναν διάτηση από το χέ-

ρι τους για να διευρύνουν τη διαφορά που τους χώριζε από τη ΝΔ. Με την παροχολογία του τελευταίου 15ήμερου και το «σκληρό ροκ» της αντιδεξιάς ρητορείας της τελευταίας εβδομάδας όχι μόνο πρόδωσαν τον πανικό τους μπροστά στην επερχόμενη ήττα, αλλά και περιφρόνησαν με προκλητικό τρόπο τη νοημοσύνη των εκλογέων. Επεισοδιανομένης αρκετούς τολαντευόμε-

νους ότι τους κοροϊδεύουν, ότι το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να μη χάσουν την κουτάλα, και τους έστειλαν κι αυτούς να υπερχειλίσουν τη μεγάλη δεξαμενή που ήδη είχε γεμίσει η ΝΔ.

Από την άποψη αυτή, αποδείχτηκε ότι δεν είναι τα επικοινωνιακά τρικ που καθορίζουν τα πάντα. Οτι δεν μπορούν τα όποια επικοινωνιακά τρικ να αλλάξουν πολιτικές

τάσεις και κοινωνικές συμπεριφορές που έχουν διαμορφωθεί, έχουν ριζώσει και δεν είναι «χωρίς αιτία». Εβαλαν τον Γιωργάκη, είχαν από τα ΜΜΕ τη στήριξη «του κερατά», δοκίμασαν ένα σωρό προεκλογικά τερτίπια, υιοθέτησαν την προεκλογική τακτική του «Τσοβόλα δόστα όλα», έστησαν ακόμα και την ιστορία με τους φρακέλους και κατάφεραν να χάσουν με διαφορά

Μια νέα αστική κυβέρνηση

Το πιο σύντομο ανέδοτο των ημέρων είναι το «ευελικτο και ολιγομελές κυβερνητικό σχήμα». Γιατί, βέβαια, μια κυβέρνηση 47 απόμων κάθε άλλο παρά ολιγομελής είναι (το ευελικτη συζητείται, γιατί ως όρος είναι ασαφής και δεν έχει να κάνει μόνο με τους αριθμούς). Ο Καραμανλής ξέχασε τη δέσμευσή του, λένε χαιρέτακα οι Πασόκοι. Μήπως, όμως, ο Σημίτης δεν είχε κάνει το ίδιο; Δεν ήταν η κάθε κυβέρνησή του μεγαλύτερη από τις προηγούμενες, με αποκορύφωμα την τελευταία που έσπασε κάθε ρεκόρ με τους τριάντα τόσους υφυπουργούς;

Οι πολιτικές ανάγκες υπαγορεύουν στους πρωθυπουργούς του ελληνικού κράτους να φτιάχνουν πληυριθείς κυβερνήσεις. Πολιτικές ανάγκες που έχουν να κάνουν με την τήρηση εσωκομματικών ισορροπιών, αλλά και γεωγραφικών κριτηρίων. Από αυτή την πεπατημένη δεν μπορούσε να ξεφύγει ο Καραμανλής, στην πρώτη μάλιστα κυβέρνησή του. Επρεπε και τις εσωκομματικές ισορροπίες να κρατήσει και γεωγραφικά να διασπείρει τους υφυπουργούς. Αυτό το τελευταίο ήταν επιτακτική ανάγκη για τη ΝΔ που έχει 11 συναπτά έτη μακριά από την εξουσία. Πρέπει να στήσει μηχανισμούς στην περιφέρεια, να μπουκώσει στόματα, να βολέψει τοπικούς επιχειρηματίες, να οργανώσει το μικρούσσερε, να «αγοράσει» στελέχη εκ μεταγραφής από το ΠΑΣΟΚ (τα λαμπόγια, ως γνωστόν, πάντα μ' αυτόν που έχει την κουτάλα), να κάνει και αυτή αυτό που έκανε το ΠΑΣΟΚ με την άνεσή του τόσα χρόνια. Και πρέπει να το κάνει σε σύντομο χρονικό διάστημα, γιατί έχει μπροστά της ευρωεκλογές, ενώ δεν είναι 100% σίγουρη πως δεν θα ξαναέχει εκλογές σ' ένα χρόνο.

Τα χαρακτηριστικά της νέας κυβέρνησης συνοπτικά θα μπορούσαν να περιγραφούν ως εξής:

Είναι καθαρά καραμανλική. Οχι μόνο, γιατί περιλαμβάνει όλους τους «λοχαγούς», που αναδείχτηκαν μαζί με τον Καραμανλή (Τσιτουρίδης, Νάκος, Σκανδαλάκης, Τσιαρτσιώνης), αλλά και γιατί από αυτή αποκλεί-

στηκαν οι βαρόνοι τύπου Εβερτ και I. Κεφαλογιάνη, που ήθελαν υπουργείο (ο Εβερτ προεκλογικά είχε δηλώσει: «φραντάζεστε κυβέρνηση της ΝΔ χωρίς εμένα»). Αποκλείστηκαν ακόμη εκείνοι που νόμισαν ότι μπορούν να κάνουν αυτόνομο παιχνίδι, με πρώτο και καλύτερο τον Πολύδωρα, που μαζεύτηκε και δήλωσε ότι «μπαίνει σε περίοδο μακράς σιωπής».

Αντιπροσωπεύει όλες τις τάσεις της ΝΔ σε μια ικανοποιητική ισορροπία. Αξιοσημείωτη είναι η τοποθέτηση της ακροδεξιάς πτερύγων με τους Μιχαλολιάκο και Ανδρεουλάκο (τον Γιακουμάτο δεν τον βάζουμε μαζί, όχι γιατί δεν είναι ακροδεξιός, αλλά γιατί αυτοδίκαια θα έπαιρνε το υφυπουργείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων, αφού είναι ο μόνος που ξέρει τόσο καλά το συγκεκριμένο αντικείμενο). Η επιλογή να υπουργοποιηθούν οι συγκεκριμένοι ακροδεξιοί έχει να κάνει με τον κίνδυνο που ακούει στο ονόμα ΛΑΟΣ. Ο Καρατζαφέρης πήρε καλό ποσοστό στη Β' Αθηνών και οι ακροδεξιοί της ΝΔ καλούνται να επαναπατρίσουν τις ψήφους που χάθηκαν, ειδικά ενόψει ευρωεκλογών. Από την άλλη, οι ακροδεξιοί που τοποθετήθηκαν στην κυβέρνηση είναι στελέχη που μπορούν να σκεφτούν πολιτικά και να ελεγχθούν από τον Καραμανλή. Οι πιο ακραίες περιπτώσεις, όπως ο Καμμένος, έμειναν εκτός κυβέρνησης.

Περιλαμβάνει άτομα της καπιταλιστικής πλάτανας στα οικονομικά υπουργεία (Παπαθανασίου, Φωλιάς, Δούκας). Αυτοί θα αναλάβουν το έργο της «οργάνωσης» των καπιταλιστών και της τήρησης των αναγκαίων ισορροπιών ανάμεσα στα αντιθέμενα συμφέροντα. Στόχος να προσκυντούν στο νεοδημοκρατικό στρατόπεδο εκείνοι οι επιχειρηματίες που έχουν αναπτύξει στενές σχέσεις με το ΠΑΣΟΚ. Οι επικεφαλής των υπουργείων Οικονομίας και Ανάπτυξης (Άλγοσκούφης, Σιούφας) είναι επίσης άνθρωποι που μπορούν να κινηθούν στην καπιταλιστική πλάτανα και να τηρήσουν τις αναγκαίες ισορροπίες.

Ξεχωριστή περίπτωση είναι η το-

ποθέτηση του Βουλγαράκη στο Δημόσιος Τάξης. Με ήπιο και «κεντρώο» προφίλ, είναι ο άνθρωπος που έκανε την ΟΝΝΕΔ κομματική νεολαία, από άθροισμα ακροδεξιών συμμοριών που ήταν μέχρι τότε (είναι αυτός που διέλυσε τους «Κενταύρους» και τους «Ρέιντζερς» των Μιχαλολιάκου-Μανωλάκου). Ως πολιτικό στέλεχος μπορεί να διοχειριστεί κρίσεις με τρόπο που να μην επιτρέπει το φρούτωμα της προπαγάνδας για «αναβίωση του κράτους της Δεξιάς». Παράλληλα, μπορεί να χειρίστει τις διαπραγματεύσεις με τους Αμερικανούς και να προωθήσει την «αντιτρομοκρατική» συναίνεση με το ΠΑΣΟΚ και την καθεστωτική Αριστερά, με την οποία διατηρεί άριστες σχέσεις και ανοιχτούς διαύλους.

Στο Γεωργίας έβαλε μια ηγεσία όχρωμη, άσημη και άγευστη. Από τους τρεις μόνο ο υφυπουργός Μπασιάκος γνωρίζει τα θέματα. Στις Βρυξέλλες έχουν δρομολογηθεί αποφάσεις που θα επιτρέψουν το ξεκληρισμα της φτωχής ογροτιάς και δεν θ' αργήσει η στιγμή που η νέα ηγεσία θα βρεθεί αντιμέτωπη με την οργή των αγροτών, που ψήφισαν μαζικά τη ΝΔ. Τα προβλήματα του αγροτικού κόσμου δεν έχουν να κάνουν τόσο με το ύψος της αγροτικής σύνταξης όσο με τη δυνατότητα επιβίωσης στο χωριό, με το μέλλον της πλειοψηφίας των αγροτών ως απομικών εμπορευματοπαραγωγών.

Ο Καραμανλής πήρε και το υπουργείο Πολιτισμού και θα το κρατήσει μέχρι την ολοκλήρωση των εργασιών της Σημίτη και θα καταλάβετε τί εννοούμε. Το κράτος μοιράζει κονδύλια και οι κυρίες και οι κύριοι αυτού του πολιτισμού έχουν μάθει να σιτίζονται απ' αυτά τα κονδύλια. Ο Καραμανλής, λοιπόν, θέλει να αναπτύξει προσωπικούς δεσμούς μαζί τους, γιατί η ΝΔ δεν διαθέτει άτομα της εμβέλειας μιας Μερκούρη ή ενός Μικρούτσικου για να κάνουν τη δουλειά για λογαριασμό του πρωθυπουργού. Οσοι διαβάσατε τις δηλώσεις ικανοποίησης που έκαναν ένα σωρό από δαύτους (αρκετοί και με τη στάμπα του «αριστερού» στο μέτωπο) για την ανάληψη του υπουργείου από τον ίδιο τον Καραμανλή καταλαβαίνετε καλύτερα τι θέλουμε να πούμε. Οταν ρέει το παραδάκι και μοιράζεται «δίκαια», οι χειροκροτήσεις μαζεύονται όπως οι μύγες γύρω από ένα πιάτο με μελι.

Από το κόμμα του ο Καραμανλής

δεν μπορεί να αρνηθεί το ΠΑΣΟΚ. Και η ίδια ίσως να καλοβλέπει το γκλαμουράτο πόστο.

Οσο για τη Ντόρα, μάλλον κατά το φθινόπωρο θα εγκαταλείψει το Δήμο και θα αναλάβει το υπουργείο Εξωτερικών. Θα έχει εισπράξει την προβολή της Ολυμπιάδας και ταυτόχρονα θα έχει αποφύγει τη φθορά που αναφέρισαν μετά από τόσα χρόνια δίψας. Οι βαρόνοι ε

Ικά κοινοβουλευτικό τρόπο

ιδια (αν όχι μεγαλύτερη) απ' αυτή που θα έχαναν με αρχηγό τον Σημίτη.

Ολοι οι σοβαροί εκλογικοί αναλυτές συμφωνούν ότι το εκλογικό αποτέλεσμα είχε κριθεί πολύ πριν την προεκλογική περίοδο και δεν μπορούσαν να το αλλάξουν ούτε η «επικοινωνιακή καταγγίδα Γιωργάκη» ούτε η παροχολογία ούτε το «σκληρό ροκ». Η πλειοψηφία των εκλογέων είχε αποφασίσει να τιμωρήσει το ΠΑΣΟΚ. Να εκδικηθεί για όλα αυτά που τράβηξε. Να εκδικηθεί για την κοροϊδία και το φτύσιμο. Γιατί μετράει κι αυτό στη λαϊκή συνείδηση. Ιδιαίτερα στη συνείδηση εκείνων που ψήφισαν ένα κόμμα πιστεύοντας σε κάποιες από τις υποσχέσεις του (με τη λογική που λέει ότι «και τα μισά απ' αυτά που τάζουν να υλοποιήσουν, πάλι θα είναι κάτι»).

Το ΠΑΣΟΚ κατρακυλούσε εδώ και καιρό. Κατάφερε να πάρει στο νήμα την κούρσα του 2000 και από την επομένη της νίκης του έδιεις κοροϊδευτικά τη γλώσσα σε όλο τον ελληνικό λαό και ειδικά σε όσους το ψήφισαν. Ε, ένα σημαντικό τμήμα απ' αυτούς που το ψήφισαν (οι γκαλοπατζήδες το υπολόγισαν σε πάνω από 10%) αποφάσισε να πάρει την εκδίκηση του. Και επειδή δεν μπορούσε να την πάρει στους δρόμους, στους

στίβους της ταξικής πάλης, περίμενε με αδημονία τις εκλογές για να βγάλει το όχτι του.

Πίστεψαν, μήπως, στο πρόγραμμα της ΝΔ όλοι αυτοί που την ψήφισαν; Ακόμα και η ίδια η ΝΔ δεν τόλμησε να ισχυριστεί κάτι τέτοιο. Ολα αυτά τα χρόνια ακολουθούσε την τακτική του «ώριμου φρούτου», περιμένοντας το ΠΑΣΟΚ να πέσει. Και ηώρα της πτώσης στις κοινοβουλευτικές δημοκρατίες έρχεται τη μέρα των εκλογών. Το αίτημα που καθόρισε τις εκλογές ήταν «να φύγει το ΠΑΣΟΚ» και όχι «να έρθει η ΝΔ». Το δεύτερο («να έρθει η ΝΔ») ήταν το εργαλείο με το οποίο θα επιτυγχανόταν το πρώτο. Με δεδομένα το εκλογικό σύστημα και τη δικομματική ισορροπία, για να φύγει το ΠΑΣΟΚ έπρεπε να υπερψηφιστεί η ΝΔ.

Ο, τι και να έκανε το ΠΑΣΟΚ, όσο χρόνο κι αν είχε στη διάθεσή του ο Γιωργάκης, το ΠΑΣΟΚ και πάλι θα έχανε. Το πολύ-πολύ να έχανε με λίγο μικρότερη διαφορά. Ντέρμπη αμφιβάλλουμε αν θα το έκανε ποτέ το ματσάκι. Εκτός αν η Ελλάδα μετατρέποταν σε χώρα λωτοφάγων και ξεχνούσαν όλοι αυτά που έχουν τραβήξει και τα συναισθήματα που τους προκάλεσαν.

Η δυσαρέσκεια πήγε μονοκύκι σχεδόν στη ΝΔ. Ενα πο-

λύ μικρό ποσοστό πήγε προς τ' Αριστερά, που δεν ξεπέρασε τις 60.000 ψήφους, ποσοστό ασήμαντο στα 7,5 εκατομμύρια των ψηφοφόρων. Την πλειοψηφία αυτών των ψήφων διαμαρτυρίας πήρε ο Περισσός κι ένα μικρό ποσοστό στο ΣΥΝ και η λεγόμενη εξωκοινοβουλευτική Αριστερά. Θα αντικαθερεφτίζονταν στο εκλογικό αποτέλεσμα οι κοινωνικές διαδικασίες. Και βέβαια, σαν τέτοιες μπορούν να νοηθούν όχι οι... κοινωνικές συναναστροφές, οι οποίες ποτέ δεν σταματούν, αλλά η κοινωνική διεκδίκηση, η αντίσταση, η σύγκρουση. Αυτά τα ρεύματα ήταν απολύτως μειοψηφικά στα χρόνια που πέρασαν και εκλογικά εκφράστηκαν κυρίως μέσα από την αποχή και τα άκυρα-λευκά και δευτερευόντως μέσα από την οριακή ενίσχυση των διάφορων αριστερών ψηφοδελτίων.

Ο δικομματισμός διατηρήθηκε στα ίδια ψηφλά επίπεδα (86%). Η αποχή μειώθηκε λίγο (από 25,12% σε 24,57%). Τα άκυρα-λευκά το ίδιο (από 2,25% σε 2,13%).

Τί σημαίνουν όλ' αυτά; Σημαίνουν ότι είχαμε εκλογές και κυβερνητική εναλλαγή με τυπικά κοινοβουλευτικό τρόπο.

Σε κοινωνικό κενό, δηλαδή.

Σε διαφορετική περίπτωση, αν δηλαδή δεν είχαμε κοινωνικό κενό, θα βλέπαμε σχετική συρρίκνωση του δικομματισμού και σχετική ενίσχυση των κομμάτων της καθεστωτικής Αριστεράς. Θα αντικαθερεφτίζονταν στο εκλογικό αποτέλεσμα οι κοινωνικές διαδικασίες. Και βέβαια, σαν τέτοιες μπορούν να νοηθούν όχι οι... κοινωνικές συναναστροφές, οι οποίες ποτέ δεν σταματούν, αλλά η κοινωνική διεκδίκηση, η αντίσταση, η σύγκρουση. Αυτά τα ρεύματα ήταν απολύτως μειοψηφικά στα χρόνια που πέρασαν και εκλογικά εκφράστηκαν κυρίως μέσα από την αποχή και τα άκυρα-λευκά και δευτερευόντως μέσα από την οριακή ενίσχυση των διάφορων αριστερών ψηφοδελτίων.

Και οι εκατοντάδες χιλιάδες που κατέβηκαν στο δρόμο και διαδήλωσαν ενάντια στον πόλεμο; Το αποτέλεσμα των εκλογών δεν αφήνει αμφιβολίες και αποτελεί και αυτό ένα κριτήριο εκ των υστέρων αξιολόγησης αυτού του κινήματος, όπως και του πιο μειοψηφικού κινήματος που αναπτύχθηκε στο εξάμηνο της ελληνικής προεδρίας. Ας δώσουν την εξήγησή τους εκείνοι που είχαν σπεύσει να υποκλιθούν σ' αυτά τα κινήματα, χωρίς να βλέπουν τον αβαθή τους χα-

ρακτήρα, την έλλειψη σαφούς ιδεολογικοπολιτικού στίγματος, το μανιτουλάρισμά τους από τον πασιφισμό. Ο κόσμος που κατέβηκε στο δρόμο ήταν ειλικρινής, όμως αυτή η κάθοδός του ήταν μια στιγματιά έκρηξη, χωρίς συνέχεια, γι' αυτό και δεν επηρέασε καθόλου το εκλογικό αποτέλεσμα.

Η πλειοψηφία των ψηφοφόρων, λοιπόν, προστίθε στις κάλπες και τιμώρησε με τυπικά κοινοβουλευτικό τρόπο το έναν πόλο του δικομματισμού, φέρνοντας στην εξουσία τον άλλο. Και μάλιστα, σε μια περίοδο που αυτοί οι δύο πόλοι ταυτίζονται απόλυτα σε όλα τα βασικά στοιχεία της πολιτικής τους.

Δεν θα αργήσει η ώρα που η Ελλάδα θα γεμίσει και πάλι... κοιφοχέρηδες. Και τότε, οι Πασόκοι, που σήμερα έχουν λουφάξει και προσπαθούν να συνέλθουν από την κατραπακιά και να τακτοποιήσουν τα του οίκου τους (κατάσταση την οποία έχει περάσει πολλές φορές η ΝΔ, που άλλαξε αρχηγούς σαν τα πουκάμισα), θα ξαναβγύουν στην αγορά του δήμου και θα αρχίσουν να μαζεύουν «κουκί το κουκί» τη δυσαρέσκεια, χωρίς αυτή τους η πολιτική τακτική να στέκεται εμπόδιο στην άσκηση της εξουσίας από την κυβέρνηση της ΝΔ.

Αν σε κοινωνικό επίπεδο τα

πρόγματα παραμείνουν ως έχουν, την επόμενη ή τη μεθεπόμενη φορά θα έχουμε μια αικόνα κυβερνητική ενολλογή. Αν αναπτυχθούν κοινωνικοί αγώνες, τα πρόγματα σε κοινοβουλευτικό επίπεδο μπορεί να αλλάξουν σχετικά, χωρίς όμως να τεθεί σε κίνδυνο η πολιτική σταθερότητας του συγκριτικού προστατεύει σαν κέρβερος το εκλογικό σύστημα.

Ολα, λοιπόν, οδηγούν σε ένα και μοναδικό συμπέρασμα. Οι κοινοβουλευτικές διαδικασίες, η αριθμητική των ψηφων, ο εκλογικό συσχετισμός δεν έχουν καμία απολύτως σημασία από κοινωνική-ταξική άποψη. Οσοι ενδιαφέρονται πραγματικά ν' αλλάξει η Ελλάδα, λοιπόν, προστίθε στις κάλπες και τιμώρησε με τυπικά κοινοβουλευτικό τρόπο το έναν πόλο του δικομματισμού, φέρνοντας στην εξουσία τον άλλο. Και μάλιστα, σε μια περίοδο που αυτοί οι δύο πόλοι ταυτίζονται απόλυτα σε όλα τα βασικά στοιχεία της πολιτικής τους.

Αν φθίνει ο κοινοβουλευτικός κρετινισμός.

■ Κυπριακό

Στην ίδια ρότα

ως πανεπιστημιακός.

Ο Γιωργάκης, λοιπόν, από το Ζάππειο ξεκαθάρισε ότι θα στηρίξει τους χειρισμούς της κυβερνησης στο Κυπριακό, ο δε Μολυβιάτης μόλις ανέλαβε τα καθηκόντα του φρόντισε να ξεκαθαρίσει ότι η συμφωνία της Νέας Υόρκης είναι απολύτως δεσμευτική και για την κυβερνηση Καραμανλή. Αυτό σημαίνει ότι η κυβερνηση Καραμανλή θα σεβαστεί απόλυτα τη διαδικασία που συμφωνήθηκε και από τις 22 Μάρτη θα πάρει κανονικά μέρος στην τετραμερή, γιατί βέβαια μέχρι τότε δεν πρόκειται να βρεθεί λύση από τις διμερείς διαπραγματεύσεις. Παπαδόπουλος-Ντενκτάς.

Το πρόβλημα θ' αρχίσει να εμφανίζεται από τις 29 Μάρτη, όταν θα τερματιστεί και η τετραμερής (μάλλον άδικα κι αυτή) και ο Ανάνθι θα κληθεί να παίξει τον επιδιαιτητικό του ρόλο, διαμορφώνοντας στην τελική μορφή το σχέδιο του,

δυο μέρη πρέπει να θέσουν σε δημοψηφίσματα στις 20 (ή 21 Απριλίου). Το κλίμα στην Κύπρο είναι αρνητικό (το καταγράφουν όλα τα γκάλοπ) και μπορεί ν' αλλάξει μόνο αν η πολιτική ηγεσία καλέσει σε υπερψηφίση του σχεδίου. Θα το κάνει; Ο εκβιασμός από τις Βρυξέλλες είναι σαφής: Αν η ελληνοκυπριακή κοινότητα απορρίψει το σχέδιο, τότε στην ΕΕ δεν θα ενταχθεί η Κυπριακή Δημοκρατία ως ενιαία διεθνής νομική προσωπικότητα, αλλά ως εκπρόσωπος μόνο του Νότιου τμήματος του νησιού. Οπότε, το επόμενο βήμα θα είναι η αναγνώριση της νομικής προσωπικότητας της Δημοκρατίας της Βόρειας Κύπρου.

Για την ελληνική κυβερνηση το πρόβλημα είναι άλλο. Θα μπορέσει να βγάλει την ουρά της απέξω και να φορτώσει όλους τους χειρισμούς στην ελληνοκυπριακή ηγεσία, ώστε να αποφύγει το πολιτικό κόστος;

Μέσα στην παραζάλη της προεκλογικής περίοδου και καθώς το ΠΑΣΟΚ επιδιδότα

κτακτο στρατοδικειο No 2

Περιμένοντας τη

Οι εικλογές τελείωσαν και η δίκη ξανάρχισε με τον πράκτορα Ζήση να προσέρχεται καμαρωτός-καμαρωτός στο δικαστήριο, συνοδευόμενος πάντοτε από τον προσωπικό του φρουρό (τι πράκτοροις θα ήταν αν δεν είχε και μπράβο να τον φυλάει και να του κουβαλάει την τσάντα;). Πριν όμως ο Ελληνας Ζεράρ Ντε Βιλιέ προλάβει να ολοκληρώσει το μυθιστόρημά του, το δικαστήριο διέκουψε και πάλι, «δ' ασήμαντον αφρομήν». Ο λόγος ανομολόγητος, πλην όμως εμφανής: Πρέπει να διερευνηθούν οι προθέσεις της νέας πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Δικαιοσύνης. Τί διόδιο, πολιτική δίκη έχουμε, δεν θα πάρουμε γραμμή για τη συνέχειά της;

■ 13η μέρα, Τετάρτη, 10.3.2004

Η συνεδρίαση ξεκίνησε με ένα αίτημα του Χρήστου Τσιγαρίδα προς το δικαστήριο:

«Θέλω να βάλω στο δικαστήριο σας ένα «αίτημα». Αφορμή στάθηκε το σχόλιό σας, εντός ή εκτός της διαδικασίας, για τους ολυμπιακούς αγώνες.

Ανήκετε στην πλειοψηφία των Ελλήνων που πιστεύουν ότι οι ολυμπιακοί αγώνες είναι θετικό γεγονός για την Ελλάδα. Ανήκω στη μειοψηφία που πιστεύουν ότι είναι καταστρεπτικό γεγονός για την οικονομική, την κοινωνική και πολιτική ζωή της χώρας μας.

Είναι γνωστό ότι η αμερικανική κυβέρνηση με πρόσχημα την "τρομοκρατία" εκβίαζε την ελληνική κυβέρνηση προκειμένου αμερικανικές εταιρίες να αναλάβουν διάφορες αρμοδιότητες, όπως την ασφάλεια των αγώνων, για να εισπράξουν πακτωλό χρημάτων, που πληρώνει και θα πληρώνει ο ελληνικός λαός. Ενα παράπλευρο αποτέλεσμα των εκβιασμών είναι και αυτή η δίκη.

Θέσατε στους διαδίκους, και σε εμένα, ένα ηθικό δλημμα, ένα προβληματισμό. Μας είπατε (διαβάζω το ακριβές κείμενο): "Εμένα δεν με ενδιαφέρουν τα δεκαιοχτάμηνα κ.τ.λ. Με ενδιαφέρει όμως η Ολυμπιάδα. Θα είναι πάρα πολύ άσχημο για την Ελλάδα να είναι μια δίκη για την τρομοκρατία εν ενεργεία και να αρχίσει η Ολυμπιάδα".

Από αυτή την τοποθέτηση βγαίνει ένα λογικό συμπέρασμα, που είναι η συνέχεια αυτής της τοποθέτησης. Ποιο; Το παρακάτω: "Δεν είναι δυνατό να σας αθωάσουμε γιατί δεν θα γίνουν ολυμπιακοί αγώνες. Με τον ΕΛΑ, 1η Μάρτιο κ.τ.λ. "δρώσα οργάνωση", η αμερικανική κυβέρνηση θα τους σαρποτάρει".

Είστε δικαστές, είστε και πολίτες. Το δλημμα είναι μεγάλο. Από τη μία η συνειδησή σας, από την άλλη το εθνικό συμφέρον, όπως εσείς το αντιλαμβάνεστε. Δεν είστε υπεύθυνοι γι' αυτή την κατάσταση. Άλλοι κανόνισαν αυτή τη δίκη, αυτή τη χρονική στιγμή, με αυτό το βούλευμα, με αυτούς τους μάρτυρες και αυτούς τους κατηγορούμενους.

Το αίτημά μου:

Να αποφυλακίσετε τους συγκατηγορούμενούς μου και να αναβάλετε τη δίκη για μετά τους ολυμπιακούς αγώνες.

Δεν έχετε να φοβάστε τίποτα από τον ΕΛΑ. Δεν υπάρχει από τον Γενάρη του 1995 και ούτε πρόκειται να ξαναπάρξει.

Μετά τους Ολυμπιακούς θα κρίνετε κατά συνειδηση με τα υπάρχοντα στοιχεία, χωρίς να έχετε "ένα μαχαιρί στο λαιμό σας", δηλαδή τους ολυμπιακούς αγώνες.

Εμφανώς αιφνιδιασμένη η πρόεδρος Μπρίλλη, είπε στον Χ. Τσιγαρίδα ότι δεν κατάλαβε τι αυτή είχε πει και πως, εν πάσῃ περιπτώσει, αυτά που είπε τα είπε τα εκτός διαδικασίας. Δεν αμφισβήτηκε το τεκμήριο αθωότητας -είπε-, θα ψάξουμε τα πάντα, όμως υπάρχουν και δικαστικές διακοπές και διακοπές των δικηγόρων, γι' αυτό αναφέρθηκα στην ανάγκη να συντομεύσουμε τις διαδικασίες! Βέβαια, όλοι έχαμε ακούσει πολύ καλά τι είχε πει και τι συσχετισμό δίκης-ολυμπιαδας έκανε και άλλωστε ο Χ. Τσιγαρίδας στην τοποθέτηση του παρέθεσε ακριβώς το απομαγνητοφωνημένο κείμενο της σχετικής αναφοράς της. Ο ίδιος επέμεινε στην πρότασή του και η πρόεδρος του είπε ότι το δικαστήριο επιφύλασσεται να τη συζητήσει.

Το λόγο ζήτησε και ο **Κώστας Αγαπίου**, για να πει, απευθυνόμενος προς την πρόεδρο:

«Επαναλάβατε την ισχύ του λεγομένου τεκμηρίου αθωότητας. Δεν καταλαβαίνω τι σόι τεκμήριο αθωότητας υπάρχει, τη στιγμή που τρεις άνθρωποι κοντέύουν ενάμιση χρόνο στη φυλακή με προσπτική να μείνουν επ' άπειρο, χωρίς να υπάρχει κανένα στοιχείο σε βάρος τους. Για μένα και για κάθε λογικά σκεπτόμενο άνθρωπο, το ότι παραμένουν στη φυλακή σημαίνει ότι αυτοί οι τρεις δεν είναι αθώοι. Ρωτήστε κάθε εχέφρονα άνθρωπο και θα διαπιστώσετε ότι θα σας πει το ίδιο».

Η πρόεδρος είπε ότι το δικαστήριο θα εξετάσει το αίτημα, δεν έδωσε όμως το λόγο στους εισαγγελείς και στους συνηγόρους για να τοποθετηθούν επ' αυτού. Στη συνέχεια, κάλεσε τον πράκτορα Ζήση, ο οποίος αρχικά έδωσε «εξηγήσεις» για την απουσία του. Είχα πληροφορηθεί -είπε- ότι θα κατέθετε πρώτος ο κ. Βεντούρης, επειδή μένει μακριά, και

είχα κανονίσει να έρθω κατά τις 12. Στο δρόμο άκουσα ότι το δικαστήριο διέκοψε και διέταξε τη βίαιη προσαγωγή μου! Η πρόεδρος έσπευσε να τον διακόψει και να του πει ότι δεν υπάρχει θέμα! Αποκαλύφθηκε έτσι, εμμέσως, πως καθόλου αθώα δεν ήταν η απουσία του Ζήση, αλλά είχε να κάνει με τις εικονές. Κάποιοι του είπαν να μην καταθέσει την προεκλογική περίοδο και να έδρα ήταν σε γνώση αυτής της επιλογής (άλλωστε, κάτι της είχε ξεφύγει και της προέδρου). Αν δεν υπάρχει παρασκηνιακή συνεννόηση, η πρόεδρος θα έπρεπε τουλάχιστον να ρωτήσει τον Ζήση από ποιον έμαθε ότι θα προηγούνταν η κατάθεση Βεντούρη. Γιατί τέτοιο θέμα δεν υπήρξε. Αντίθετα, ήταν σαφής η κλήση του από το δικαστήριο να έρθει να καταθέσει τη συγκεκριμένη ημέρα. Το ότι το θέμα πέρασε στο ντούκου αποκαλύπτει ότι είχε υπάρξει προσυνεννόηση.

Η κατάθεση του Ζήση υπήρξε έναν παραλήρημα. Ο τύπος προσπάθησε να επαναλάβει τα γνωστά σενάρια που εδώ και χρόνια κυκλοφορούν στον τύπο και έχουν γραφεί και σε βιβλία. Για τη Στάζι, τον Κάρολος, τη Ντε Μαρσέλους, τον Βάινριχ, τον Βόιτ, τον ΕΛΑ, τους Αγαπίου και Τσιγαρίδα, τον Νηστικάκη, τους Παλαιοτίνιους, το εμπόριο όπλων στη Μεσητηνοτολή, τις ένοπλες οργανώσεις στην Ελλάδα, που ήταν όλες παρακλάδια του ΕΛΑ κ.λπ. κ.λπ. Φρόντιζε μάλιστα συνεχώς να ακρίνει μπριχτές για τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, που υποτίθεται πως έκαναν τα πάντα για να ξαρφανίζεται κάθε ενοχοποιητικό στοιχείο και να μην προχωρούν οι έρευνες. Όλα αυτά, όμως, αδυνατούσε εμφανώς να τα βάλει σε μια σειρά και να φτιάξει ένα σενάριο με μια στοιχειώδη συνοχή, με αρχή, μέση, τελός. Εδίνε ένα σόου δευτεροκλασάτου πράκτορα που δεν έχει αφομοίσει αυτά που πρέπει να πει.

Η πρόεδρος παρενέβανε διαφράξεις και είναι η πρώτη φορά που έδειξε διαβασμένη επί της δικογραφίας. Με τις ερωτήσεις της προσπάθησε να βοηθήσει τον Ζήση και να τον κάνει να βάλει σε μια σειρά το παραλήρημα. Ομως και αυτό δεν κατέστη δυνατόν. Ο Ζήσης εξακολουθούσε να παραληρεί και να πετάγεται από το δικαστήριο, στην οποία περιλαμβάνεται και το περιβόλιο υπόμνημα, θα μας αφήσει κι ένα μάτσο χαρτιά, αν έχει να μας αφήσει, και μετά θα δούμε τι θα προσβάλλουμε ως πλαστό και τι θα αποδεχτούμε. Αντίθετα, η πολιτική αγωγή (Κατσαντώνης) συμφώνησε με την πρόταση του εισαγγελέα, γιατί είδε ότι από τον πρώτο κιόλας μάρτυρα το παιχνίδι των εντυπώσεων χάντανε και τα περιβόλια «αρχεία της Στάζι» θα αποδειχτούν φούμαρα.

Το δικαστήριο διέκοψε για να εξετάσει το αίτημα του εισαγγελέα, αλλά μόλις επανήλθε προέκυψε άλλο θέμα. Η πολιτική αγωγή ζήτησε να γίνει διακοπή της δίκης, για να προμηθευτεί πολλά έγγραφα από τη δικογραφία, τα οποία δεν έχει στη διάθεσή της. Γιατί; Μήπως περιμένουν απ' αυτόν να τους αποκαλύψει τις σχέσεις ΕΛΑ-Κάρολος και την ενοχή των Αγαπίου-Τσιγαρίδα; Οχι βέβαια. Περιμένουν από τον Ζήση να μιλήσει για Κόκκαλη και ΠΑΣΟΚ. Οχι για να τους καθίσουν στο σκαμνί, αλλά για να γίνει πολιτικός ντόρος και να ασκηθούν πιέσεις και εκβιασμοί.

Ποιος και γιατί διάλεξε τον Ζήση για να καταθέσει ως βασικός μάρτυρας κατηγορίας (πρώτος-πρώτος στη λίστα), ο οποίος θα εισηγηθεί στο δικαστήριο τα περί των «αρχείων της ΣΤΑΖΙ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 12

λο, πιστεύω το παράλλο... Η παρέμβαση της υπεράσπισης (Τσοβόλλας), που ζήτησε από την αρχή ο μάρτυρας να μην καταθέτει τα πιστεύω του, αλλά να αναφέρεται στις πηγές από τις οποίες γνωρίζει το ένα και το άλλο, όπως απαιτεί η Ποινική Δικονομία, δεν εισακούστηκε. «Αφήστε με να εξετάσω τον μάρτυρα», είπε εκευρισμένη η πρόεδρος.

Και πάλι, όμως, δεν έβγαινε άκρη από την κατάθεσή του. Οπότε παρενέβη ο εισαγγελέας, σε μια προσπάθεια να σώσει την παρτίδα. Ζήτησε να αναγνωστεί το «υπόμνημα Ζ

ΑΠΟ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΝΥΣΤΑΖΙ - ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣΚΟΥΦΙΤΣΑΣ

Τα παραμύθια δεν είναι αλήθεια
αλλά τουλάχιστον δεν είναι ψέματα.

ΞΥΛΙΝΑ ΣΠΑΘΙΑ

Αγαπητό μου ημερολόγιο

Εδώ στο δάσος των ζώων, ζήσαμε μια ιστορική Κυριακή. Η γιαγιά-Εξουσία μπήκε από το πρώι με το μαιευτήριο και τελικά γέννησε το βράδυ. Με την πατροπαράδοτη διαδικασία, έφερε ένα τετράπαχο γαλάζιο αγόρι το οποίο άρχισε κιόλας να τη δηλάζει μανιασμένα. Και να τα συγχαρητήρια, να οι πανηγυρισμοί, να οι ευχές, να, να, να...

Τα πράγματα στο δάσος είναι δύσκολα. Εννιά στα δέκα ζώα ήταν τελικά παγιδευμένα στο δίλημμα αγόρι ή κορίτσι. Κι εγώ αναρρωτιέμαι σε τί δάσος ζω, βλέποντας όλα αυτά που συμβαίνουν γύρω.

Το υπέρβαρο, πενιασμένο μετά από τόσο καιρό μακριά από τη μάσα και προβληματικό νεογνό, βρέθηκε στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος. Κι όλα τα ζώα ασχολούνται μαζί του ξεχνώντας τα πραγματικά τους προβλήματα.

Το χοντροκέφαλο που γεννήθηκε την Κυριακή δα σαραντίσει στις 16 του Απρίλη, ένα χρόνο μετά από εκείνη τη διεύρυνση της Ευρώπης που έγινε σε μία στάση (άκου διεύρυνση σε στάση!!!). Θα σαραντίσει την ημέρα που πριν 87 χρόνια ο Λένιν επέστρεψε στη Πετρούπολη για ν' αναλάβει την ήγεια της επανάστασης. Την ημέρα που το 1822 οι Ναουσαίες βουτούσαν στην Αραπίτσα. Κι εγώ αναρρωτιέμαι αν θα πρέπει να τις μιμηθούν τα ζώα του δάσους.

Αγαπητό μου ημερολόγιο μπαίνουμε ακόμα πο βαδιά σε μια εποχή τρελή και δύσκολη. Γιατί τα ζώα, τώρα που έκαναν το καδήκον τους, δα κλειδωθούν στις φωλιές τους και στο δάσος δα κυκλοφορούμε πάλι οι ίδιοι και οι ίδιοι. Τα ζώα νοιάζονται μόνο για τα γεννητούρια της γιαγιάς και για τη βόλεψή τους. Με την αδιαφορία και τη ρηχότητά τους, έχουν βάλει το δάσος σ' ένα πολύ επικίνδυνο μονοπάτι. Εδώ και καιρό η γιαγιά μαζί με τον Λύκο τραγουδάνε «κάθε κλαδί και κάμερα, κάθε δάμνος και κλούβα, όσους δεν κάθονται ήσυχα, κλειδώστε τους στην Κούβα». Η γιαγιά και ο Λύκος έχουν πολλά σχέδια και δα επενδύουσαν στο νεογέννητο, το οποίο σαν καλό και υπάκουο παιδάκι δα προσπαθήσει να κάνει το καλύτερο. Είναι βλέπεις κι εκείνη η γιορτή της γιαγιάς το καλοκαίρι, είναι και το σχέδιο Αυνάν βάσει του οποίου ο αυνανισμός καδίσταται σεξουαλική πράξη, είναι και οι αλλαγές που πρωδωδύνται στο δάσος το οποίο τώρα δα πρέπει να βαφτεί μπλε και να βολευτούν και τα ζώα που ήθελαν να γεννηθεί το γαλάζιο αγοράκι.

Δεν ξέρω τί να κάνω, αγαπητό μου ημερολόγιο. Τα πράγματα στο δάσος είναι πολύ ζόρικα κι όλα δείχνουν ότι δα ζορίσουν κι άλλο. Το μόνο που ξέρουν να κάνουν τα ζώα είναι να ρίχνουν χαρτάκια σ' ένα κουτί που το λέμε κάλπη κι εδώ εμπειρίζεται ένας σεξουαλικός συμβολισμός, αλλά και ο δάνατος, μιας και δυμάμιας ότι κάλπη έλεγαν οι αρχαίοι την τεφροδόχο, το κουτί όπου έβαζαν την τέφρα των νεκρών. Αυτό κάνουν μόνο τα ζώα, ρίχνουν χαρτάκια σε κουτιά και μετά παρακολουθούν εκ του μακρόδεν. Κάθονται στις φωλιές τους και τρώγοντας πίτσες ακούν για τα αντιζωικά νομοσχέδια, μετράνε νεκρούς στα γιαπιά, στην εδνική, στα ναυάγια και στην πρέζα κι εύχονται αυτά να συμβαίνουν στους άλλους κι όχι στα ίδια. Εκείνα ελπίζουν σ' ένα ξεροκόμματο και τρέχουν αλαφιασμένα σε όποιον τους το υπόσχεται.

Αγαπητό μου ημερολόγιο, σκέφτομαι πως είναι ώρα να κάνουμε περισσότερα πράγματα. Να βγόμεις δυναμικά στα μονοπάτια του δάσους πριν να είναι πολύ αργά, να βρούμε τρόπους ώστε να αντισταθούμε στην επερχόμενη δύελλα. Ξέρω πως υπάρχουν κάποιοι ανάμεσα στα ζώα που δεν τρώνε το παραμύθι της γιαγιάς κι αγωνίζονται νυχτημερόν. Είναι καιρός να βρεδούμε, αγαπητό μου ημερολόγιο, και να επιδιώξουμε το αδύνατο πριν μας φτάσουν στο αδιανότητο.

ΚΟΚΚΙΝΟΣΚΟΥΦΙΤΣΑ

Κόσκινο η νομιμότητα από τους υπεραπιστές της

Οζουσα, αναμφίβολα, η ιστορία με τα εθνικοχριστιανικού τύπου φυλλάδια για τον Γιωργάκη, «δεξήνε» Λαλιώτη. Είναι πολλά τα κενά για να την καταπούμε είτε οπώς παρουσιάστηκε. Με πιο καίριο απ' αυτά τη μη σύλληψη επί αυτοφώρω των υπαλλήλων της Ρηγιλλής, που υποτίθεται ότι μετέφεραν τους επίμαχους φακέλους. Τους φωτογράφισαν σε ποικίλες πόζες, αποτύπωσαν τις κινήσεις τους, αλλά δεν τους συνέλαβαν επ' αυτοφώρω. Επαγγελματικά άφογη η φωτογράφηση, δείχνει πως έγινε από άνθρωπο των μυστικών υπηρεσιών, γιατί βέβαια δεν στήθηκε κάποιος στο απέναντι πεζοδρόμιο και φωτογράφιζε φόρα παρτίδα (αν τον έβλεπαν οι «ένοχοι» θα έπαιρναν τα μέτρα τους). Δεν μπορούσαμε να εμπιστευτούμε την Αστυνομία, δήλωσε σοβαρός σοβαρός ο Πάγκαλος! Δηλαδή, κοτζάμι κυβέρνηση δεν βρήκε πέντε δικούς της μπάτσους να τους βάλει να συλλάβουν τρεις οδηγούς της Ρηγιλλής, που δεν έπαιρναν κανένα μέ-

τρο προφύλαξης, ούτε είχαν μαζί τους ομάδα στήριξης!

Θα θέλαμε, όμως, να φύγουμε από την ιστορία που έστησαν οι Πασόκοι και την κοκορομαχία που αυτή τροφοδότησε και να σταθούμε σε κάποιες πλευρές αυτής της ιστορίας, που δεν απασχόλησαν καθόλου. Πλευρές που έχουν να κάνουν με τη νομιμότητα η οποία έγινε κόσκινο από τους ιδίους τους υπεραπιστές της.

Οι μόνοι που δεν παρανόμησαν σ' αυτή την ιστορία είναι αυτοί που συνέταξαν, τύπωσαν και μοίρασαν το επίμαχο φυλλάδιο. Πού υπήρχε παρανομία; Το φυλλάδιο περιλάμβανε θέσεις που έχει εκφράσει ο Γιωργάκης και ενέργειες που έχει κάνει, τις οποίες είναι κριτικές με έναν ορισμένο τρόπο. Δεν ξέφευγε δηλαδή από τα όρια της νόμιμης πολιτικής κριτικής. Μπορεί κανείς να διαφωνεί μ' αυτή την κριτική, αλλά δεν μπορεί να την απαγορεύσει. Μπορεί κανείς να θεωρεί ότι διαστρεβλώνονται οι θέσεις του, όμως αυτό αποτελεί συνηθισμένο φαινό-

μενο σε μια προεκλογική περίοδο. Φαινόμενο πολιτικό και όχι νομικό. Φαινόμενο που αντιμετωπίζεται με πολιτική αντεπίθεση και όχι με εισαγγελείς.

Και όμως, το ΠΑΣΟΚ έσπευσε να υποβάλει μήνυση για «συκοφαντική δυσφήμηση». Και ο προϊστάμενος της εισαγγελεάς έσπευσε να στείλει εισαγγελέα στο υποκατάστημα των ΕΛΤΑ και να μπλοκάρει την αλληλογραφία. Οταν, βέβαια, η εισαγγελέα ειδεί το περιεχόμενο του φυλλάδιου, καταλαβεί ότι δεν υπάρχει αδικηματική «συκοφαντική δυσφήμηση». Είχε όμως εκτεθεί σπεύδοντας να ικανοποιήσει την εντολή του ΠΑΣΟΚ, γι' αυτό και ο προϊστάμενός της ανέσυρε μια πεθαμένη ποινική διάταξη και διέταξε προκαταρκτική εξέταση για να διαπιστωθεί αν διαπράχθηκε το αδικηματικό «απόπειρας επηρεασμού φρονήματος εκλογέων! Με τη λογική αυτή, όμως, δύο οι πρωτοκλασάτοι πολιτικοί θα έπρεπε να είναι στη φυλακή μ' αυτά που λένε καθημερινά στις ομιλίες τους και

τα τηλεπαράθυρα.

Αριονισμένοι, όμως, οι Πασόκοι το τράβηξαν ακόμα παραπέρα. Η Διαμαντοπούλου κάλεσε τη ΝΔ να ορίσει εκπρόσωπό της και να πάνε μαζί να ανοίξουν τους φακέλους παρουσία εισαγγελέα! Ακουσον-άκουσον. Να ανοίξουν φακέλους αλληλογραφίας, χωρίς να υπάρχει καν το πρόσχημα της δικαιοστικής διερεύνησης για κακούργημα (σε βαθμό πλημμελήματος είναι η γελοία κατηγορία), χωρίς να είναι γνωστός ο αποστολέας (οι επίμαχοι φάκελοι δεν έγραφαν όνομα αποστολέα) και χωρίς φυσικά να έχει δώσει τη συγκατάθεσή του! Ταυτόχρονα, τα ΕΛΤΑ δέσμευσαν εκαποντάδες φακέλους και δεν τους διεκπεράωναν προς τους παραλήπτης τους, χωρίς να έχουν κανένα δικαίωμα να πράξουν κάτι τέτοιο.

Με άλλα λόγια, και το δικαίωμα στην πολιτική κριτική και το απόρρητο της αλληλογραφίας πήγαν περίπτωτο, χωρίς κανείς να διαμαρτυρηθεί γ' αυτό.

Περιμένοντας τη γραμμή...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 10

Στάζι»; Κάποιοι τον έστειλαν στον Ζερβούμπεάκο και αυτός πέταξε το μπαλάκι στο δικαστήριο, στέλνοντάς του τεσεκέσι τον Ζήση. Ο Ζήσης έφερε τα «αρχεία της Στάζι» στην Ελλάδα; Οχι βέβαια. Αυτά ήρθαν επισήμα, με τη διαδικασία της δικαστικής συνδρομής. Θα έπρεπε, λοιπόν, ο εισαγγελέας ξαναύπειβαλε αίτημα να αναγνωστεί το «υπόμνημα Ζήση» και η πολιτική ογωγή έσπευσε να συμφωνήσει ασμένως, το δικαστήριο βρέθηκε μπροστά στο δίλημμα: ποια είναι η «νέα γραμμή»; Εξακολουθεί η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Δικαιοσύνης να μη θέλει να επεκταθεί η δίκη σε αναφορές σε Κόκκαλη και ΠΑΣΟΚ ή πλέον θέλει αυτές τις αναφορές, για να τις αξιοποιήσει πολιτικά; Αυτό το ερώτημα θα προσπαθήσει να διερευνήσει μέχρι τη Δευτέρα. Γ' αυτό και δόθηκε τόσο εύκολα μια αναβολή δυόμιση ημερών, ενώ υποτίθεται ότι ο χρόνος πιέζει.

Τη Δευτέρα ίσως να ξεκαθαρίσει το τοπίο. Ισως πάλι όχι, γιατί σ' αυτές τις περιπτώσεις οι μηχανισμοί δεν αντιδρούν ακαριαία, ούτε οι ν

Και πάλι στην Προκρούστεια κλίνη

Και μιας και τέλειωσαν τα πανηγύρια της υφαρπαγής της λαϊκής ψήφου, περάστε τώρα και από το ταμείο για το λογαριασμό. Ταμίας τούτη τη φορά η ΝΔ κι ο λογαριασμός για μια ακόμη φορά τους χουχτερός.

Ετοιμαστείτε λοιπόν να χρυσοπληρώσετε για μια ακόμη τετραετία τους εμπόρους της γνώσης. Χωρίς την πολύτιμη βοήθειά τους τα παιδιά σας θα μείνουν και πάλι έξω απ' τα Πανεπιστήμια. Μπορεί να καταργούνται οι εξετάσεις της Β' Λυκείου και να μείνονται τα πανελλαδικά εξετάζόμενα μαθήματα της Γ' από 9 σε 6, δύος τώρα τα δύσκολα αρχίζουν από το Δημοτικό. Από εδώ θα αρχίζει πια το ξεσκοτάρισμα. Μόλις το καμάρι σας θα πάει στην Ε' τάξη θα μπαίνει στο χορό των ανακεφαλαιωτικών εξετάσεων δυο φορές το χρόνο. Και αυτή η πρέσα θα συνεχιστεί ως την Γ' Γυμνασίου. Για να συνειδητοποιεί από πολύ νωρίς ο καθείς μέχρι που μπορεί ν' απλώσει τα πόδια του.

Μη σας ζαλίζουν τόσο τα παχιά λόγια για την επέκταση της υποχρεωτικής εκπαίδευσης και στο Λύκειο. Γιατί κανένα πρακτικό μέτρο δεν λαμβάνεται σ' αυτή την κατεύθυνση, για να ενισχυθεί τούτη η διακήρυξη πως θ' αυξηθούν οι δαπάνες για την παιδεία στο 5% του ΑΕΠ σταδιακά. Στο κάτω κάτω δεν μας κάνουν καμιά χάρη. Η γνώση είναι δικαίωμά μας και είστι πρέπει να το αντιμετωπίζουμε. Μπροστά στις πραγματικές ανάγκες της παιδείας και αυτά ακόμη είναι ψήφουλα. Και έπειτα ελπίζουμε να διαθέτετε και μνήμη και κρίση. Δεν ήταν η ΝΔ, που ως κυβέρνηση το '90 - '93 μείωσε ακόμη παραπέρα τις ήδη χαμηλότατες δαπάνες για

οποίες λειτουργούν απωθητικά για τους "αδύνατους μαθητές", δεν καταργείται. Ισαία που το πλαίσιο γίνεται περισσότερο ασφυκτικό, μεγεθύνοντας τους παράγοντες που ευνοούν τη "σχολική αποτυχία". Και δεν είναι μόνο ο εξεταστικός μαραθώνιος, αλλά και η αξιολόγηση. Ολόκληρο το σχολείο μπαίνει κάτω από το άγρυπνο μάτι του μεγάλου αδερφού. Και αυτός ο καθημερινός ασφυκτικός έλεγχος από μια ιεροεξεταστική αξιολογική πυραμίδα θα πυροδοτήσει και αυταρχικότερες συμπεριφορές των εκπαιδευτικών απέναντι στα παιδιά. Θα παράγουν κάθε ζεστό τους χαμόγελο, θα κλείσει κάθε χαραμάδα απ' την οποία μπορούσε να περάσει κάποιο χάρι, μια καλή κουβέντα, μια φωτισμένη άποψη ή πρωτοβουλία, που λειτουργούσε κάπως ενθαρρυντικά για τους μικρούς προγραμμένους.

Μη σας ζαλίζει ούτε η διακήρυξη πως θ' αυξηθούν οι δαπάνες για την παιδεία στο

5% του ΑΕΠ σταδιακά. Στο κάτω κάτω δεν μας κάνουν καμιά χάρη. Η γνώση είναι δικαίωμά μας και είστι πρέπει να το αντιμετωπίζουμε. Μπροστά στις πραγματικές ανάγκες της παιδείας και αυτά ακόμη είναι ψήφουλα. Και έπειτα ελπίζουμε να διαθέτετε και μνήμη και κρίση. Δεν ήταν η ΝΔ, που ως κυβέρνηση το '90 - '93 μείωσε ακόμη παραπέρα τις ήδη χαμηλότατες δαπάνες για

την εκπαίδευση; Και αν πραγματικά θέλουν άμεσα να υλοποιήσουν αυτή την εξαιγγελία, γιατί αποφεύγουν να μας δώσουν συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα και να μας περιγράψουν λεπτομερώς τους πρόρους από τους οποίους θα αντλήσουν την αύξηση;

Και τώρα σας καλούμε να γυρίσετε λιγάκι πίσω. Θυμάστε τα μαθητικά ποτάμια που πλημμύρισαν τους δρόμους; Θυμάστε τα παθιασμένα νεανικά πρόσωπα, τις βραχιασμένες φωνές απ' τα συνθήματα που έσκιζαν τον αέρα; Τις καταλήψεις; Θάνατο στον εξεταστικό Μινώταυρο, Ζητούσαν οι μαθήτες, μόρφωση και ελευθερία στο σχολείο. Εσείς τί λέτε; Θα υιοθετούνταν έστω τούτα τα ημίμετρα ή ακόμη και τα φραστικά πυροτεχνήματα (μείωση των εξετάσεων στο Λύκειο, υποχρεωτική δωδεκάχρονη εκπαίδευση, αύξηση των δαπανών) αν δε μεσολαβούσαν τούτα τα γεγονότα;

Ελπίζουμε να μη σας παρασύρει και η δέσμευση για αύξηση των ολόμερων σχολείων, τα ωραία λόγια για έναν κάποιο καλλωπισμό τους. Δεν γίνεται για το καλό των παιδιών σας, ούτε με βάση τις ανάγκες τους. Γίνεται για το δικό σας ευκολότερο ξεζούμισμα από τ' αφεντικά. Για να δίνεστε απερίσπαστοι στην απληστία του κέρδους τους, ξεχωρίζαντας ωράριο, μεροκάματο κι ασφάλιση.

Σκεφτείτε! Είναι αυτό που θέλετε για τον εαυτό σας και το παιδί σας;

Και μη μας απαντήσετε με το γνωστό: "ανάγκα..." γιατί θα σας πούμε πως υπάρχει κι ο δρόμος του ογώνα. Δύσκολος, αλλά και ο μόνος αποτελεσματικός. Λύση μια φορά δεν είναι ο αναγκαστικός εγκλωβισμός του παιδιού 8 ώρες την ημέρα μέσα σε γκρίζες αιθουσες, το πασάλειμμα εκπαιδευτικής διαδικασίας από όμηρους εκπαιδευτικούς (αναπληρωτές και ωρομίσθιους), η πρόχειρη και ανθυγεινή διατροφή του, ο βομβαρδισμός του με τις ίδιες ανούσιες πληροφορίες και δραστηριότητες.

Αν πάλι έχετε παιδί στο πανεπιστήμιο, μη θαρρείτε πως τέλειωσαν τα βάσανά σας. Ετοιμαστείτε και δω για τα χειρότερα. Δυο περίσσοι καθιερώνονται στις προπτυχιακές σπουδές. Η πρώτη θα διαρκεί δύο χρόνια και η επιτυχής παρακολούθηση της θα αποτελεί προϋπόθεση για την παρακολούθηση των μαθημάτων της δεύτερης. Η ρύθμιση αυτή θα πλήξει ιδιαίτερα τους φτωχούς φοιτητές, εκείνους που κατόρθωσαν παρά τα άπειρα εμπόδια να μπουν με πολύ κόπτο στο πανεπιστήμιο. Και οι οποίοι αναγκάζονται ταυτόχρονα να κηνυγούν το μεροκάματο και να σπουδάζουν. Αυτοί δε θα έχουν την πολυτελεία να αφοσιωθούν απερίσπαστα μόνο στα μα-

θήματά τους. Και έπειτα αναλογιστείτε: Πανεπιστήμιο είναι μόνο γνώση; Είναι τυχαίο που όλες οι κυβερνήσεις σε περιόδους σκληρής φασιστικοποίησης επικαλούνταν την πειθαρχία στα μαθήματα και τις υποχρεώσεις των φοιτητών και μιλούσαν για τη μάστιγα των "αιώνιων" φοιτητών;

Αλλά και τα δωρεάν συγγράμματα δε θα είναι για όλους. Οι "εύποροι" φοιτητές θα εξαιρούνται αλλά και οι υπόλοιποι θα υποβάλλονται σε διαρκή έλεγχο μέσω ειδικής κάρτας συγγραμμάτων με την οποία θα εφοδιάζονται. Η αξιολόγηση των πανεπιστημίων, εσωτερική και εξωτερική, που επιχειρείται η ΝΔ. Είναι η ουσιαστική κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου, κάτι που βεβαίως θα τώρα επιχειρήθηκε πολλές φορές και από το ΠΑΣΟΚ με διάφορες προφάσεις.

Ακούστε τώρα και το κλουτς της ιστορίας. Που υπογραμμίζει με χαρακτηριστικό τρόπο το μοντέλο του πανεπιστημίου που ορμαίστει η ΝΔ. Είναι η ουσιαστική κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου, κάτι που βεβαίως θα επηρεάσουν ακριβά τη γνώση και το πτυχίο.

Είναι, λοιπόν, όλα αυτά που επιθυμείτε εσείς και τα παιδιά σας; Έχουν καμιά σχέση όλα αυτά με τις πραγματικές ανάγκες σας; Με την ανάγκη για το δικαίωμα στη μόρφωση και τη δουλειά;

Γ' αυτό το ξανάλεμε κι ας γινόμαστε κουραστικοί. Η διέξοδος βρίσκεται στους δρόμους!

Γιούλα Γκεσούλη

Ημερίδα για τα εργατικά ατυχήματα και τις εργασιακές σχέσεις στις κατασκευές

Ημερίδα για τα εργατικά ατυχήματα και τις εργασιακές σχέσεις στις οικοδομές, τα έργα και τις κατασκευές οργανώνουν τη μεθεπόμενη Κυριακή (21 Μάρτη), στις 10 το πρωί στο Πολυτεχνείο (αίθουσα Γκίνη) η «Πρωτοβουλία Οικοδόμων» και η «Αριστερή Πρωτοβουλία Μισθωτών Τεχνικών». Στην ημερίδα θα παρέμβουν η «Πρωτοβουλία Οικοδόμων», τεχνικός ασφαλείας, μηχανικός ασφαλείας, γιατρός εργασίας, νομικός και υπάλληλος του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας.

Σε δελτίο τύπου που εκδόθηκε για την οργάνωση της ημερίδας αναφέρονται τα εξής:

«Ζούμε σε μια περίοδο που ο νεοφιλελευθερισμός επελαύνει, οι καπιταλιστές τα θέλουν όλα εδώ και τώρα, το κα-

είναι μερικές απ' τις αιτίες που οι εργασιακοί χώροι έχουν μετατραπεί σε σφραγίδα.

Πάνω από 90 οικοδόμοι νεκροί από το 2002 έως σήμερα, 10 νεκροί οικοδόμοι μέσα στο 2004, εκατοντάδες σακατεμένοι, χλιαρίδες με χρόνιες παθήσεις.

Για όλα αυτά, για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των εργαζομένων στις οικοδομές και τα έργα, για τις υποχρεώσεις και τις παρανομίες της εργοδοσίας, για το πιερέπει να κάνουμε και τι να διεκδικήσουμε, γιατί κανένας δεν τις οργανώνει (για ευνόησης λόγους). Γ' αυτό και είναι ιδιαίτερα σημαντική η πρωτοβουλία για την οργάνωση αυτής της ημερίδας. Για να συζητηθούν κρίσιμα ζητήματα και να ξεκινήσει ενδεχομένως μια εξόρμηση στους χλιαρίδες οικοδόμους που τους επόμενους μήνες θα βιώσουν χειρότερο μαρτύριο κι ύστερα θ' αρχίσουν να αντιμετωπίζουν την ανεργία και τις απελάσεις.

Ενα δελτίο τύπου, βέβαια, δεν μπορεί εκ των πραγμάτων να περιγράψει πλήρως το εγκληματικό όργιο που εκτυ-

λίσσεται ειδικά τα τελευταία χρόνια στο χώρο των κατασκευών (ιδιωτικά και δημόσια έργα).

Οι στατιστικές των νεκρών είναι μόνο ένα μέρος αυτού του εγκληματικού οργίου.

Να σηκώσουμε ψηλά τα λάθαρα του νέου ανένδοτου

Οι εκλογές τελείωσαν και με-
κλείνει η παρένθεση της δημο-
κρατικής παλιγγενεσίας και ο κυ-
ρίαρχος λαός θα αντιμετωπίζε-
ται και πάλι με τη γνώριμη ιδιό-
τητα του μαλάκα. Η πρόβλεψη
της στήλης ότι δεν θα είχαμε
ντέρμπτι αλλά ανέτη επικράτη-
ση του Κωνστάκη (και μόνο το γε-
γονός ότι οι αρχηγοί του ΠΑΣΟΚ
και της ΝΔ έχουν φτάσει πενή-
ντα χρονών και τους αποκαλούν
Γιωργάκη και Κωνστάκη αποδει-
κνύει περίτρανα το επίπεδο της
πολιτικής στη χώρα μας) επιβε-
βαιώθηκε πλήρως και δυστυχώς
για την τοέτη μου κέρδισα σε
δόξα αλλά έχασα σε φράγκα.
Δεν νομίζω να διαφωνεί κάποιος
ότι η βραδιά των εκλογών
ήταν μια από τις πιο ανιαρές
εκλογικές βραδιές, αφού τόσο η
πρωτιά όσο και η είσοδος του
ΣΥΡΙΖΑ στη βουλή κρίθηκαν αρ-
κετά νωρίς.

Ας δούμε όμως πως αντιμε-
τώπισε το εκλογικό αποτέλεσμα
ο αθλητικός χώρος και ποιες εί-
ναι οι πρώτες εκτιμήσεις για την
επόμενη μέρα. Το πρώτο συ-
μπέρασμα που βγαίνει είναι η
αποτυχία των υποψήφιων από
το χώρο του αθλητισμού να
εκλεγούν. Εκτός από τον Γιάννη
Ιωαννίδη, το Γιώργο Ορφανός
(που ανέλαβε και υφυπουργός
Αθλητισμού) και τον Ανδρέα
Φουρέα, τα άλλα μεγάλα ανόρμα-
τα απέτυχαν. Φασούλας (η σή-
λη καταγγέλλει όλους όσους
προσπαθούν να αθήσουν σε
παραίτηση τον εκουγχρονιστή
πρώτην πρωθυπουργό Κώστα
Σημίτη, προκειμένου να μπει στη
βουλή ο άνθρωπος του Κόκκα-
λη), Παταβούκας, Γρανίτσας,
Μητρόπουλος, Νικάκης, Βλα-
ντής, Κανελλοπούλου, Σεβα-
στής, Σμυρλής είναι οι αποτυ-
χημένοι υποψήφιοι του αθλητι-
κού χώρου. Ο χώρος του αθλη-
τισμού, κυρίως εξαιτίας της κα-
τάστασης που επικρατεί στο
ποδόσφαιρο, έχει απαξιωθεί
στη συνείδηση του κόσμου και
αυτό έχει άμεσο αντίκτυπο και
στις υποψηφιότητες.

Το δεύτερο σημείο που θα
πρέπει να σταθούμε είναι η στά-
ση που θα κρατήσει η νέα κυ-
βέρνηση απέναντι στις ηγεσίες
των Ομοσπονδιών. Οπως είναι
γνωστό, μέσω των επιχορηγή-
σεων που δίνει το κράτος στα
σωματεία, δημιουργούνται πε-
λατειακές σχέσεις και με τον τρό-
πο αυτό επιτρέπονται σε ση-
μαντικό βαθμό τα δεδομένα και
οι εξελίξεις στο χώρο του αθλη-
τισμού.

Είναι σε όλους γνωστό
ότι τα χρήματα με τα οποία επι-
χορηγούνται οι ομάδες διακι-
νούνται μέσα από την αντίστοι-
χη Ομοσπονδία και ανάλογα με
τις σχέσεις που έχει η ομάδα με

αυτή κα-
θορίζεται και το πότε θα μπουν
τα χρήματα στο ταμείο της ομά-
δας. Οσες ομάδες είναι υπά-
κουες στις απαιτήσεις και ακο-
λουθούν τις επιλογές πάρινουν
πρώτες τα φράγκα και απο-
κτούν συγκριτικό πλεονέκτημα
σε σχέση με τις υπόλοιπες.
Εκτός, όμως, από τα φράγκα
της επιχορήγησης, υπάρχουν οι
έκτακτες επιχορηγήσεις, αλλά
και η δυνατότητα να βρεθούν
“οπόντορες” για τις ομάδες με
τη βοήθεια της Ομοσπονδίας και
όπως καταλαβαίνετε σε μια πε-
ρίοδο που η αγορά μαστίζεται
από έντονη οικονομική κρίση εί-
ναι πολύ σημαντικό για μια ομά-
δα να έχει τις απαραίτητες δια-
συνδέσεις με την Ομοσπονδία.
Με τον τρόπο αυτό όποιος ελέγ-
χει τις κυριότερες Ομοσπονδίες
μπορεί να επηρεάζει σε σημα-
ντικό βαθμό τα τεκταινόμενα
στο χώρο του αθλητισμού.

Από το ρεπορτάζ, προκύπτει
μια έντονη κινητικότητα στις
υψηλές βαθμίδες ορισμένων
Ομοσπονδιών που είναι προ-
σκιμένες στην προηγουμένη κυ-
βέρνηση (ποδόσφαιρο, μπά-
σκετ, βόλεϊ, κολύμβηση, ΣΕΓΑΣ),
αν και δύο συμφωνούν ότι δεν
θα υπάρχουν άμεσες εξελίξεις
και όλες οι αλλαγές μεταπίθενται
για το φθινόπωρο για δυο λό-
γους. Ο πρώτος και κυριότερος
είναι ότι οι όποιες αλλαγές θα
δημιουργούσαν προβλήματα
στην ολυμπιακή πρετοιμασία
και δεν υπάρχει λόγος να ανοί-
ξει ο Κωνστάκης μέτωπο με τα
λαμπρά στο χώρο του αθλητι-
σμού διακινδυνεύοντας ένα αγω-
νιστικό πατατράκ των ελλήνων
αθλητών -τριών (κάτι που δεν
θα πρέπει να θεωρείται απίθα-
ντο και που ίσως να αποτελέσει
και ένα καλό από για το μετέ-
πειτα ζεκαθάρισμα, αφού θα
υπάρχει το επιχείρημα ότι οι αλ-
λαγές δεν γίνονται στη βάση
κομματικών κριτηρίων και επι-
διώξεων αλλά με βάση τον λά-
θος αγωνιστικό σχεδιασμό και
την αγωνιστική αποτυχία). Αρκε-
τά είναι τις εξωαγωνιστικά προ-
βλήματα με τα έργα και τους
εθελοντές, που έχει να αντιμε-
τωπίσει, δεν υπάρχει κανένας λόγος να ανοίξει και άλλα μέτω-
πα.

Ο δεύτερο λόγος είναι ότι οι
όποιες αλλαγές απαιτούν και
μια αρκετά σοβαρή πρετοιμα-
σία. Οι τωρινές διοικήσεις στις
Ομοσπονδίες βρίσκονται στην
εξουσία αρκετά χρόνια και έχουν
δημιουργήσει μια δυναμική και
πελατειακές σχέσεις που δύ-
σκολα αντιμετωπίζονται. Αν ρί-
ξουμε μια ματιά στα αποτελέ-
σματα προηγουμένων εκλογών,
θα δούμε ότι οι πρόσδροι σε ορι-
σμένες από αυτές έχουν εκλεγεί

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

με συντριπτικά ποσο-
στά και χωρίς να υπάρ-
χουν αντιπολετυπές τά-
σεις. Απαιτείται λοιπόν σω-
στός σχεδιασμός για να αλ-
λάξουν την υπάρχουσα κα-
τάσταση και με δεδομένο ότι το
δίμυνο Σεπτέμβριος-Οκτώβριος
έχουν ήδη οριστεί εκλογές για
την ανάδειξη νέων διοικήσεων,
δεν υπάρχει λόγος για βιασύνες.
Ενας επιπλέον λόγος που μας
οδηγεί στην εκτίμηση ότι δεν θα
έχουμε άμεσες αλλαγές είναι και
το γεγονός ότι τα λαμπρά ήταν
είναι και θα είναι “υπερκομμα-
τικά”. Πολλοί από αυτούς που
βρίσκονται στις διοικήσεις των
Ομοσπονδιών και κρατούσαν
ψηλά τη σημαία του σοσιαλι-
σμού με τον πράσινο ήλιο είναι
έτοιμοι να σηκώσουν τη σημαία
της μεγάλης φιλελεύθερης πα-
ράταξης με τη δάδα. Το χρονικό
διάστημα μέχρι τις εκλογές δίνει
τη δυνατότητα για “διαπραγ-
ματεύσεις” και δεν θα πρέπει να
αποκλειστεί το ενδεχόμενο να
δούμε κάποιους να παραμένουν
στις θέσεις, αλλάζοντας απλά
χρώμα.

Για όλα αυτά, όμως, υπάρχει
αρκετός χρόνος και θα περιμέ-
νουμε να δούμε τις εξελίξεις,
αφού δεν μπορούμε να τις επι-
ρεάσουμε. Σε αντίθεση βέβαια
με τα καθιερωμένα, εμείς δεν θα
ευχηθούμε καλή επιτυχία στην
κυβέρνηση, ούτε θα περιμένουμε
το έργο της για να την κρί-
νουμε, για τον απόλο λόγο ότι το
πρόγραμμά της δεν έχει ούτε
στο ελάχιστο σχέση με το δικό
μας όραμα για τον αθλητισμό
ώστε να προσδοκούμε στην
εφαρμογή του και επιπλέον δεν
έχουμε αυτοπάτες για τον τρό-
πο που θα ενεργήσει και ο οποί-
ος θα είναι να αλλάξουν το ονο-
ματεπώνυμο και το χρώμα των
λαμπρών που λυμάνονται το
χώρο του αθλητισμού.

Πάπιας

ΥΓ1: Η φημολογία για αλλαγές
στο χώρο του ποδοσφαίρου με-
τά τη νίκη της ΝΔ ανάγκασε τον
Κόκκαλη να πάει στην προπό-
νηση του Ολυμπιακού και να
διαβεβαιώσει τους παίκτες της
ομάδας του ότι θα είναι πάντα
δίπλα τους και ότι η ομάδα θα
καταφέρει να πάρει και το φε-
τινό τίτλο. Η κίνηση του Κόκκα-
λη κρίνεται απόλυτα αναγκαία
πριν το αυριανό ντέρμπτι με την
ΑΕΚ, αφού στα ποδοσφαιρικά
στέκια υπάρχει μια σαφής δια-
φορά κλίματος, με τους οπαδούς του Ολυμπιακού να είναι
μουδιασμένοι (σε αυτό έχει συ-
ντελέσει και η νέα ποινική διώξη
σε βάρος του) και να έχει κλο-
νιστεί η πίστη τους για το όγδοο,
ενώ στην αντίτερη όχθη οι οπα-
δοί του Παναθηναϊκού πανηγυ-

ρίζουν και θεωρούν δεδομένη
την υποστήριξη της νέας κυ-
βέρνησης στην προσπάθεια της
ομάδας τους να κατακτήσει τον
τίτλο (δεν ξέρω αν το προσεξ-
τε, τα κανάλια εδειξαν νεολαί-
ους να πανηγυρίζουν αμέσως
μετά το εκλογικό αποτέλεσμα
μαζί με τους οπαδούς της ΝΔ,
χωρίς να έχουν τα λάθαρα της
επαράτου δεξιάς, αλλά κρατώ-
ντας σημαίες και κασκόλ του
Παναθηναϊκού). Προσωπικά δεν
πιστεύω ότι θα υπάρχουν ση-
μαντικές αλλαγές στο παρα-
σκήνιο, που θα μπορούσαν να
στρέψουν την κατάσταση υπέρ
του Παναθηναϊκού. Η μάχη για
τον τίτλο του πρωταθλήματος
θα παιχτεί μέσα στο γήπεδο και
μάλλον όλα θα κριθούν στο ντέρ-
μπτι, συνεπώς όσοι ελπίζουν σε
έξωθεν σωτήρες καλό είναι να
προσγειωθούν στην πραγματι-
κότητα και να κοιτάξουν να βελ-
τιώσουν τα κακώς κείμενα στην
ομάδα τους. Η στήλη διαχωρί-
ζει τη θέση της από το κλίμα ευ-
φορίας που επικρατεί στις τά-
ξεις των βάζελων, αφού σε κα-
μιά περίπτωση δεν πρέπει να
υποστείλουμε τα λάθαρα τους
ανένδοτου απέναντι στην δεξιά
λαλιταπά που απειλεί να πισω-
γιρίσει τις κατακτήσεις του ελ-
ληνικού λαού για έναν ποδο-
σφαιρικό τίτλο.

ΥΓ2: Ανεμος αισιοδοξίας πνέ-
ει στο Μαρκόπουλο μετά τη νί-
κη της ΝΔ. Ως γνωστό, η κόντρα
ανάμεσα στη διοίκηση του ΟΔΙΕ
και τους ιδιοκτ

Εδώ και τώρα, να σταματήσει το σκάνδαλο του

Σκάνδαλο Λασιθίου, μέρος τρίτο. Είχαμε μείνει εκεί που η καικόφημη ΕΤΑ ΑΕ «διέψευσε» «δημοσιεύματα που αναφέρονται σε παραχώρηση στην ΕΤΑ εκτάσεως του υπουργείου Γεωργίας στην περιοχή Απηγναί-Κουτσουρά του Νομού Λασιθίου» και μας διαβεβαίωσε ότι «δεν έχει στο χαρτοφυλάκιό της καμιά τέτοια έκταση, ώτε μπορεί να την περιλάβει». Είχαμε αποκαλύψει το φρηγιάρικο επικοινωνιακό τρικάκι των κρατικοδιαίτων Πασόκων που συνίστατο στην τυπική μη ολοκλήρωση των διαδικασιών που έχουν δρομολογηθεί. Μη ολοκλήρωση που οφείλεται στις αντιστάσεις κάποιων δασοδόγων.

Η συγκεκριμένη δασική έκταση, που έχει χαρακτηριστεί ως ιδιάιτερου φυσικού κάλλους και είναι προστατευόμενη, έχει παραχωρηθεί με Κοινή Υπουργική Απόφαση των υφυπουργών Φ. Χαρτζημιχάλη (Γεωργίας) και Δ. Γεωργακόπουλο (Ανάπτυξης) για να την πάρει η ΕΤΑ και να τη δώσει σε επιχειρηματίες που θα κατασκευάσουν εγκαταστάσεις αθλητικού τουρισμού (γήπεδο γκολφ και μπανγκαλόδους). Και σ' αυτό ακριβώς συνίσταται το σκάνδαλο. Ιδού, λοιπόν, μερικές ακόμα πιτυχές αυτής της καραμπινάτης παρανομίας, όπως αποκαλύπτονται μέσα από επίσημα έγγραφα, τα οποία ζητήσαμε με αίτηση μας και πήραμε από τις αρμόδιες υπηρεσίες.

Στις 25.7.03, με έγγραφο του προς τον Γενικό Διευθυντή Δασών, ο αρμόδιος υφυπουργός Φ. Χατζημιχάλης ζήτησε να εγκριθεί η παροχώρηση της εν λόγω έκτασης κατά παρέκκλιση του νόμου (πρώτη φωτογραφία). Γούριει επιλέξει:

«Σας αποστέλλουμε τη σχετική αλληλογραφία που αφορά ναι παρανόμο (αυτή φωτογραφία). Αναφέρει συγκεκριμένα:

την παραχώρηση δημόσιας δασικής έκτασης στον ΕΟΤ για κατασκευή γηπέδου Γκολφ, εμβαδού 700 στρ., στην περιοχή Αππελλών.

γανιά, Δήμου Μακρύ Γιαλού. Λόγω της εξαίρετης σπουδαιότητας για τον ελληνικό τουρισμό

A solid black horizontal bar located at the very bottom of the page, spanning most of its width.

22,700
γνώση

λαζαρίδης

τη λαζαρίδη

πάρει την παραδόση
και γνώση Γεωργίου
πάρο Γεωργίου. Από τη
πατέρα προέρχεται τη
πατέρα της Ελένης η
Ελένη που συντάσσεται τη

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΓΓΩΓΩΣ
ΤΕΧΝΩΝ ΚΛΗΣ ΑΝΩΝ & ΠΡΩΤ.
ΑΙΓΑΙΩΝ & ΦΕΡΓΑΝΩΝ ΗΡΑΚΛΕΙΟΝΤΟΣ
ΑΝΩΝ ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ ΑΚΑΔΗΜ. & ΠΡΩΤ.
ΦΕΡΓΑΝΩΝ ΗΡΑΚΛΕΙΟΝΤΟΣ
Τεχνών Ακαδημίας
Τ.Κ.: 70164 Αρεόπολη
Ηλείων Λαζαρέων
Τηλ.: 2103116807
Φ.Δ.: 2103116815

Αθήνα 22/8/2003
Αριθ. Εγγρ.: 2833

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΤΙΚΟ ΤΗΜΕΙΟΝ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΤΙΚΟ ΤΗΜΕΙΟΝ, για την ανταποκριτική γενικότερη υπόθεση
Επίσης στην αριθ. 2418/25-7-2003 απεριφέντες με:

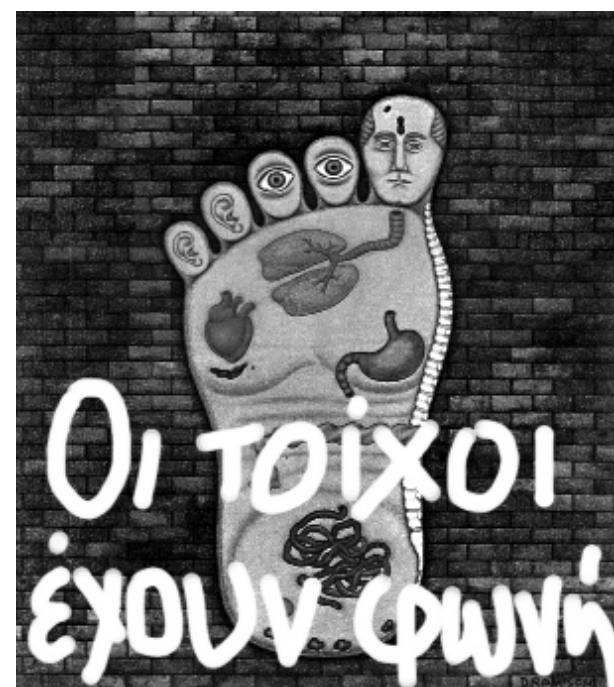
Κύριο Τηλεοπτικό,
 απεριφέντες στην περιοχή ανατολικής Εύβοιας, που απορριφθεί την παραρρήματος
 δικαιολόγησης, στην πλατφόρμα δικαιολόγησης Μάρκος Γεώργιος Ν. Αστραφής, που
 κατατέθηκε στην πλατφόρμα, κατανομής της δικαιολόγησης, που αριθμείται
 αριθ. 51 N. 998-1979, συντεταγμένα στην πλατφόρμα.
 Το έργο στον προγραμματισμό δεν διενεργείται σε μονοπάτια, για να διέρθεται
 πάνω από την πλατφόρμα, αλλά σε 10 και δύο αριθ. 41. 998-1979 (σε Αστραφή)
 με παραρρήματος δικαιολόγησης επιλογής της στον προσωπικότητα, οπουσία
 διεργάσθηκε στη λεωφόρο Αλεξανδρείας, καθώς σε μεταδιανομή της περ. 2 αριθ.
 αριθ. 51 N. 998-1979, στον προσωπικότητα, διενεργείται σε μονοπάτια,
 για να πάρει πάνω από.

Επίσης, ο προσωπικός με μέλλον παραπομπής απόφευγεται:
 απεριφέντες δικαιολόγησης Ράφη Νομού 2001/1979 (μερική Αριθμ. ΤΕ), ενώ ο προσωπικός, που αποτελεί δικαιολόγηση, που αποδιδόταν στον προσωπικό, αποκλείεται
 απεριφέντες δικαιολόγησης Ράφη Νομού 2001/1979 (μερική Αριθμ. ΤΕ), ενώ ο προσωπικός
 διεργάσθηκε στην πλατφόρμα δικαιολόγησης Αριθμ. 21 διάφορα, σε μεταδιανομή
 σε αριθ. 4 και 51 Ν. 998-1979. Επίσης, προς την παραρρήματος παραπομπή
 διεργάσθηκε, διενεργείται σε σύγχρονη και αναπτυγμένη μονάδα.

Ο. Ιανουάριος, Ε.Α.

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΓΓΩΓΗΣ
 στην Επιτροπή Εγγράφων
 Κοινωνίας

- ◆ Γιώργο προχώρα άλλαξε τα όλα (Προεκλογικό και μετεκλογικό σύνθημα ΠΑΣΟΚ)

Είμαι βαθύτατα στενοχωρημένος. Είμαι πολύ στεναχωρημένος. Είμαι απογοητευμένος. Τόσα όνειρα έκανα. Τόσα σχέδια. Ολα χαμένα. Εξηγούμαι. Εχει ένα ΚΑΠΗ δίπλα στο σπίτι μου. Ο καφές φτηνότατος. Θα πήγαινα, θα έπινα το καφεδάκι μου με τα γερόντια και μετά θα μπαίνω στο Ιντερνετ. Να τάβλι με τούρκο αντίπαλο, να στάμα με γιατρώνεζο, να σκάκι με άγγλο. Μεγαλεία. Κι αν έβρισκα κανένα μεραική γεροντάκο, να τσοντούλες, να η ευτυχία των αισθήσεων. Τώρα μείνωμε με το ποντίκι στο χέρι. Ο Γιωργάκης -πάντα Γιωργάκης θα είναι για μας- πρέπει να αλλάξει πρώτα το κόμμα του. Τρέχα γύρευε δηλαδή. Και εμείς πρέπει να τρέχουμε στα Ιντερνετ καιφέ. Δεν ξέρετε τι κλάμα κάνουν στο ΚΑΠΗ της γειτονιάς μου. Τοσογιαίνα

◆ Τόνος ΚΚΕ. Έχουμε αντίρρια στύρια

Καλό. Στην «Ελευθεροτυπία» διάβασα ότι ήταν ιδέα του Κραιουνάκη. Οποιος και να 'ταν, καλό και αποτελεσματικό. Γιατί πρώτα-πρώτα κατάφερε να περάσει από τις συμπληγάδες. Οχι από τις συμπληγάδες του δικομματισμού που πέρασε -κατά τη δήλωσή της- η Παπαρήγα. Από τις συμπληγάδες της οπορτουνιστικής στενοκεφαλιάς. Αποτελεσματικό, γιατί ενίσχυσε την αγωνιστική πλειοδοσία των εκπροσώπων του ΚΚΕ στα τραπέζια και στα παράθυρα των ΜΜΕ. Εκεί όπου όλοι οι άλλοι -και οι Συνασπισμένοι- μιλούσαν σαν απλοί διαχειριστές. Οι παροικούντες βέβαια την Ιερουσαλήμ ξέρουν ποια είναι η πραγματική σχέση του ΚΚΕ με τους αγώνες. Άλλα εκεί μέσα, στην αποθέωση του κοινοβουλευτικού κρετινισμού, φάνταζε σαν την μύγα μες στο γάλα. Μόνο που δεν ήταν, δεν είναι και δεν μπορεί να είναι αντίδοτο στον κοινοβουλευτικό κρετινισμό. Είναι το «αγωνιστικό» συμπλήρωμά του.

- ◆ Ψηφίζουμε: Μαχητική, Αξιόπιστη, Ενωτική Αριστερά-Ισχυρή Αριστερά (ΑΚΟΑ)

Σωστά, σωστά. Μοχητική... Αν και κάποιοι κακεντρεχείς λένε πως είναι μόνο για πανηγυράκια. Αξιόπιστη... εννοείται, αν και άλλοι κακεντρεχείς λένε ότι είναι πρώτη στο παζάρι για τις καρεκλίτσες. Ενωτική... ε βέβαια, κάποια κοροίδα τρέπει να κολλάνε τις αφίσες. Το «ισχυρή» μας αφήνει αδιάφορους. Ξεχάσατε όμως ένα επίθετο, ρε παιδιά: καθεστωτική. Μοχητική, αξιόπιστη, ενωτική και καθεστωτική. Οπως πάντα. Τί είχες Γιάννη! Τί είγα πάντα!

- ◆ Η Αθήνα θέλει βάψιμο γιατί... έχει τα χρονάκια της (Δήμος Αθηναίων)

Μέσα στον εκλογικό πυρετό να και η Ντορίτσα. Τί Ντορίτσα η φοράδα, αλλά τέλος πάντων. Να μας υπενθυμίζει ότι είναι και αυτή εδώ. Με σοβαρή πρόταση για τον εξανθρωπισμό της πόλης, Βάψιμο. Ρετουσάρισμα. Σαν αυτό που της κάνωνε στην προεκλογική αφίσα της και φαινόταν γκομενάρα. Τι άλλο θα μπορούσε να κάνει άλλωστε. Απλή δισχειρίστρια-μπογιατζού είναι.

Mια παρέα μεγαλοαστών αυτοπαγιδεύεται μυστηριωδώς πλην όμως χωρίς εμφανή λόγο στην πολυτελή έπαυλη φίλου τους, όπου είναι καλεσμένοι μετά από μια βραδιά στην άπερα. Οι υπηρέτες του σπιτιού το σκάνε εγκαίρως και τεχνηέντως αφήνοντας τους αστούς μέρες και εβδομάδες να προσπαθούν να επιβιώσουν «τρώγοντας» ο ένας τον άλλο. Στο τέλος, μια ομάδα προβάτων που κάνει την εμφάνισή της τους σώζει τουλάχιστον από την πείνα.

Πλανέςυπην αλληγορική, σουρεαλιστική και καυστική σάτιρα με σχεδόν αυτονόητους συμβολισμούς: Το αστικό σύστημα που αυτοεγκλωβίζεται στα αδιέξοδά του, η εργατική τάξη που δραπετεύει προς την σωτηρία, ο λαός-πρόβατο που «βάζει πλάτη» για να βγει το σύστημα από την κρίση. Και η ιστορία δισαρκώς εππαναλαμβάνεται.

Ελένη Σταυρίδη

«ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ 2004»

Γ. ΦΛΩΡΙΔΗΣ: «Παραδίδουμε μια χώρα ασφαλή».

Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ: «Μας ενδιαφέρει το ζήτημα της ασφαλείας, όπως και να πάει το έργο αυτό ακόμα παραπέρα, γιατί υπήρξε θετικό και παραγωγικό έργο».

Προκάτοχος και διάδοχος στο υπουργείο Μπατσών και Κατοικοτολής δεν έδωσαν απλά το στήμα της συνέχειας. Παρουσίασαν και την ουσία μιας πολιτικής που είναι απόλυτα προσαρμοσμένη στις αποικήσεις του «δύρηματος Μπουσ», της «μηδενικής ανοχής» και της «καταπολέμησης της τρομοκρατίας». Τις λεπτομέρειες της ελληνικής εκδοχής του «δύρηματος Μπουσ» συζήτησαν ο

κηση της ΚΥΠ και στις έδρες στρατιωτικών και αστυνομικών μονάδων στην Αττική, τη Θεσσαλονίκη, την Πάτρα, το Ηράκλειο και το Βόλο (τις λεγόμενες ολυμπιακές πόλεις) βρισκόταν σε φουλ εξέλιξη η άσκηση με τον χαρακτηριστικό τίτλο «Ασπίς Ηρακλέους 2004», η οποία θα διαρκέσει μέχρι τις 23 του Μάρτη και θα είναι αόρατη από όλους εμάς τους κοινούς θητητούς («δεν θα διαταραχθεί η καθημερινότητα των πολιτών», ανακοίνωσαν οι αρμόδιες αρχές).

Δεν θα έχουμε, λοιπόν, την ευκαιρία να δούμε τους 400 αμερικανούς κομμάντο, ούτε τους εμπειρογνόμονες από τις χώρες της «ολυμπιακής συμβούλευτικής ομάδας»

(Βρετανία, Ισραήλ, Αυστραλία, Γερμανία, Καναδάς, Ισπανία, Ρωσία), ούτε τις ελληνικές ειδικές δυνάμεις του Στρατού, του Ναυτικού, της Αεροπορίας, του Λιμενικού και της Αστυνομίας, που για το συγκεκριμένο έργο θα διαθέσουν μερικές δεκάδες χιλιάδες σπλίτες και αξιωματικούς. Για να είμαστε ακριβείς, δεν θα έχουμε τη δυνατότητα να δούμε σε επιχειρησιακή δράση τους στρατιωτικούς, ντόπιους και ξένους, όπως και τους ασφαλίτες και πράκτορες, γιατί τους μπάτους τους βλέπουμε ήδη, τους τρώμε στη μάρτια σε κάθε μας βήμα, υφιστάμεθα τους ελέγχους και την προκλητική συμπεριφορά τους.

Ολοι ωυτοί, λοιπόν, με επικεφαλής τους Αμερικάνους,

φυσικά, θα αποτελέσουν την... ασπίδα του Ηρακλή, για να «μαζί» προστατεύσουν από τη... λερναία ύδρα της «τρομοκρατίας». Τί εστί τρομοκρατία; Ακριβώς δεν μας το λένε, όμως μπορούμε να το συνάγουμε από το σενάριο της άσκησης που προβλέπει: αντιμετώπιση βομβιστικών επιθέσεων, αεροπειρατείας, χτυπημάτων με βιολογικά όπλα, ύποπτων δεμάτων στο «Ελ. Βενιζέλος», παραβίαση περιμέτρου αθλητικής εγκατάστασης, εισβολή σε χώρα διαμονής αθλητών ή αποστολής δολιοφθορά σε δίκτυο κοινής ωφελειας, κατάρρευση συστημάτων επικοινωνιών της ΕΛΑΣ, αλλά και... αντιμετώπιση διαδηλώσεων έξω από ξένες πρεσβείες. Νάτοι, λοιπόν, οι ύποπτοι. Από τους

Επαγγελματίες

Έχασε όποιος δεν άκουσε τον Κακαουνάκη να αλυχτάι από τη συχνότητα του «Φλας» το πρώι της περασμένης Πέμπτης. Τα είχε πάρει στο κρανίο από την εικόνα που έδειξαν οι Πασόκοι υπουργοί και υφουργοί κατά τις τελετές παράδοσης και παραλαβής των υπουργίων στους διαδόχους τους της ΝΔ. Τους έτρεχαν τόσο πολύ τα σάλια -κραύγαζε το φασιστείδες- που τους έφτασαν στο πηγούνι. Ήταν σαν να είχε κερδίσει ο Γιωργάκης και άλλαζε τους υπουργούς του Σημίτη με δίκους του.

Πράγματι, αυτή ήταν η εικόνα. Οι Πασόκοι παρέδιδαν χαμογελαστοί στους διαδόχους τους, ανταλλάσσοντας φιλιά και φιλοφρονήσεις. Και εκείνοι παραλάμβαναν ανταποδίδοντας τις φιλοφρονήσεις. «Πολιτικός πολιπομός», λένε. Άς πούμε πως οι αβρότητες είναι μέσα στο παιχνίδι. Ομως εδώ είχαμε κάτι που δεν έχει ξαναφανεί στα 30 χρόνια της μεταπολίτευσης, στα οποία έχουν γίνει τρεις τέτοιες τελετές παράδοσης και παραλαβής ανάμεσα στους μονομάχους του δικομπατισμού (1981, 1989, 1993), χωρίς ποτέ να εμφανιστεί το φαινόμενο της πολιτικής σύμπλευσης και συναίνεσης. Γίνονταν τυπικές τελετές και κάποιες φορές οι παραδίδοντες απουσίαζαν προκλητικά. Άλλα και όταν παρευρίσκονταν, έθρισκαν τον τρόπο να ρίξουν τις πρώτες αντιπολιτευτικές μπηχτές, προαναγγέλλοντας έτσι την πολιτική που πρόκειται να ακολουθήσουν.

Αυτή τη φορά είχαμε πολιτική ταύτιση. Οι διάδοχοι έλεγαν καλά λόγια για τους προκατόχους τους και δήλωναν ότι θα συνεχίσουν το έργο τους. Και οι πράτοχοι έθεταν τον εαυτό τους στη διάθεση των διαδόχων. Οπως ακριβώς γίνεται στους ανασχηματισμούς. Τα μεγάλα λόγια της προεκλογικής περιόδου ξεχάστηκαν εντελώς. Και από τους μεν και από τους δε. Το ΠΑΣΟΚ έχασε τα διλήμματα και τις προειδοποιήσεις για την «παλινόρθωση του κράτους της δεξιάς» και την «επιστροφή στην πολιτική της περιόδου 1990-93» και η ΝΔ έχασε τις καταγγελίες για «διαπλοκή» και «διαφθορά», για «σπάταλο κράτος» κ.τ.λ.

Πρόκειται για πολιτική ταύτιση που ξεπερνά κατά πολύ τα όρια της «κοινοβουλευτικής ευπρέπειας». Γι' αυτό και αποτέλεσε αντικείμενο ξεχωριστού σχολιασμού από τα ΜΜΕ. Γι' αυτό και προκάλεσε την οργή του Κακαουνάκη, που δεν εμφανίζεται μόνο σαν εκπρόσωπος του «κοινωνικού ΠΑΣΟΚ», αλλά σαν πιστό σκυλί πρέπει να αλυχτήσει και για λογαριασμό του αφεντικού του, του Κόκκαλη, που δέλει ένα ΠΑΣΟΚ στην υπηρεσία του και ανησυχεί μήπως η πολλή συναίνεση ανοίξει την όρεξη κάποιων στη ΝΔ να σκαλίσουν υποθέσεις και να ξαναβάλουν μπράστα τους εισαγγελείς.

Τα στελέχη των δυο κομμάτων ενήργησαν σαν επαγγελματίες. Οι διαχωριστικές γραμμές «πρόσδου» και «συντήρησης», «εντιμότητας» και «διαφθοράς» είναι μόνο για να παραμυθίσεται προεκλογικά το πόπολο. Τα δυο κόμματα ταυτίζονται σε όλη την έκταση της πολιτικής. Και στην εξωτερική πολιτική, και στην οικονομική πολιτική και στην κοινωνική πολιτική και στην πολιτική «τάξης και ασφάλειας». Γι' αυτό και η ΝΔ δηλώνει ότι δεν θα προχωρήσει σε ρεβανσιστικές κινήσεις. Γι' αυτό και το ΠΑΣΟΚ δηλώνει ότι δεν θα βοηθήσει τη νέα κυβέρνηση με εποικοδομητική αντιπολίτευση, επιλέγοντας την τακτική που ακολουθήσει εδώ και 7 χρόνια η ΝΔ.

Οσοι περίμεναν από το ΠΑΣΟΚ να ηγηθεί μιας λαϊκής αντιπολίτευσης απογοητεύτηκαν από την επαύριο των εκλογών. Η καλή μέρα φαίνεται από το πρωί.

Π.Γ.

Καθεστώς αφανούς κατοχής

■ Με το ελληνικό Γκουαντάναμο τί γίνεται;

ΨΗΦΙΣΜΑ για τους κρατούμενους του Γκουαντάναμο εξέδωσε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μετά από έκθεση της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων, η οποία διαπίστωσε παραβίαση του διεθνούς δικαίου και των ανθρώπινων δικαιωμάτων. Η έκθεση σημειώνει ότι οι κρατούμενοι στο αμερικανικό στρατόπεδο δεν αντιμετωπίζονται ως αιχμαλώτοι πολέμου, αλλά υφίστανται κάθε ίδιους εξευτελισμούς και υποβάλλονται σε βασανιστήρια. Το ψήφισμα καταλήγει με το αίτημα της οργάνωσης μιας δίκαιης για τους κρατούμενους, ζητώντας να τους ανογνωριστεί το καθεστώς των αιχμαλώτων πολέμου.

Από την ψηφοφορία απειχάν οι βουλευτές του Περισσού, επειδή - όπως δήλωσε ο ευρωβουλευτής Κ. Αλυσανδράκης - «η έκθεση αποδέχεται τον πυρήνα της ιμπεριαλιστικής πολιτικής και την αμερικανική αντιληψη για την τρομοκρατία, δικαιώνει την επίθεση κατά του Αργανιστάν, δεν καταδικάζει τις συλλήψεις και παράνομες κρατήσεις, αλλά περιορίζεται στο να θέσει το αίτημα για δίκαιη δίκη των κρατούμενων». Γ' αυτό -κατέληξε ο Κ. Αλυσανδράκης- οι ευρωβουλευτές του ΚΚΕ απέχουμε από την ψηφοφορία και προβάλλουμε το αίτημα να αφεθούν ελεύθεροι όλοι οι κρατούμενοι και να αποζημιωθούν για όσα υπέστησαν».

Σωστά και μπράβο τους. Τί γίνεται, όμως, με το ελληνικό Γκουαντάναμο; Αναφερόμαστε στις ειδικές συνθήκες κράτησης των πολιτικών κρατούμενων της 6ης πτέρυγας των Φυλακών Κορυδαλλού και τη ανεγερόμενη ειδική φυλακή της Λάρισας στην οποία σχεδιάζεται να μεταφερθούν. Εδώ και ενάμιση χρόνο οι πολιτικοί κρατούμενοι για την «υπόθεση της 17Ν» κρατούνται παράνομα σε ειδικό καθεστώς, που παραβιάζει ευθέως τον ισχύοντα Κώδικα. Είναι απομονωμένοι από τους υπόλοιπους κρατούμενους και ο προσωλισμός τους γίνεται σ' ένα σιδερένιο βαρέλι λίγων τετραγωνικών μέτρων, με συρματόπλεγμα στην οροφή, από το οποίο δεν μπορούν ν' αντικρίσουν ούτε τον ορίζοντα. Ηδη, άρχισαν να εμφανίζουν τα πρώτα προβλήματα όρασης, τα οποία θα επιδεινώνονται με την πάροδο του χρόνου. Πότε θα ευαισθητοποιηθούν όλοι οι αυτοί που καμαρώνουν για το «νομικό μας πολιτισμό», όλοι αυτοί που διατείνονται ότι «η δημοκρατία δεν εκδικείται»;

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Γραφεία

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολεως 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, 8663100, FAX 8663110

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Εγνατία, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.geocities.com/newspaper_kontra, e-mail: newspaper_kontra@yahoo.com

Διευθύνεται από Συντακτική Επιτροπή

Υπεύθυνος σύμφω